

Bruksela, 4 kwietnia 2016 r.
(OR. en)

7478/16
ADD 1

ENV 190

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Komisja Europejska
Data otrzymania:	29 marca 2016 r.
Do:	Sekretariat Generalny Rady
Dotyczy:	Załącznik do Decyzji Komisji z dnia XXX r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego meblom

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument D042280/04 - Annex.

Zał.: D042280/04 - Annex

PL

ZAŁĄCZNIK

RAMY

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE wyrobom meblarskim:

1. Opis produktu
2. Wymogi ogólne dotyczące substancji stwarzających zagrożenie i mieszanin
3. Drewno, korek, bambus i rattan
4. Tworzywa sztuczne
5. Metale
6. Tapicerskie materiały pokryciowe
7. Tapicerskie materiały wyściełające
8. Szkło: stosowanie metali ciężkich
9. Wymogi dotyczące produktu końcowego
10. Informacje dla konsumentów
11. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

WYMOGI W ZAKRESIE OCENY I WERYFIKACJI

W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymagania w zakresie oceny i weryfikacji.

W przypadku gdy wnioskodawca jest zobowiązany do przedstawienia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów wykazujących zgodność z kryteriami, dokumenty te mogą pochodzić, stosownie do przypadku, od wnioskodawcy lub jego dostawców lub ich poddostawców itd.

Właściwe organy uznają na zasadzie preferencyjnej zaświadczenia wydane przez organy akredytowane zgodnie z właściwą zharmonizowaną normą laboratoriów badawczych i wzorcujących oraz weryfikacje przeprowadzone przez organy akredytowane zgodnie z odpowiednią zharmonizowaną normą dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi.

W stosownych przypadkach można stosować metody badania inne niż metody wskazane dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje.

Warunkiem wstępnym jest spełnienie przez produkt wszystkich odpowiednich wymogów prawnych państwa (państw), w którym (w których) produkt ma zostać wprowadzony do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt jest zgodny z tymi wymogami.

Kryteria oznakowania ekologicznego UE stanowią odzwierciedlenie produktów o najlepszej efektywności środowiskowej na rynku wyrobów meblarskich. Dla ułatwienia oceny kryteria dotyczą głównie poszczególnych materiałów, zważywszy że wiele

wyrobów meblarskich zawiera tylko jeden lub dwa spośród wymienionych wyżej materiałów.

Chociaż używanie substancji chemicznych i uwalnianie zanieczyszczeń jest częścią procesu produkcji, substancje stwarzające zagrożenie są wyłączone ze stosowania, gdy tylko to możliwe, albo ich stosowanie jest ograniczane do minimum niezbędnego dla zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania, a jednocześnie dla przestrzegania surowych norm jakości i bezpieczeństwa w odniesieniu do wyrobów meblarskich. W tym celu odstępstwa dla określonych substancji lub grup substancji są przyznawane w wyjątkowych okolicznościach, aby nie przenosić obciążeń środowiska naturalnego na inne etapy cyklu życia produktów lub rodzaje wpływów, i tylko wówczas, gdy na rynku nie ma innych wykonalnych rozwiązań.

Kryterium 1 – Opis produktu

Właściwemu organowi przedstawia się rysunki techniczne ilustrujące montaż części/materiałów składowych i elementów części/materiałów składowych tworzących końcowy wyrób meblarski oraz jego wymiary wraz z zestawieniem podstawowych materiałów dotyczącym danego wyrobu, gdzie podana jest całkowita masa samego wyrobu oraz jej podział na następujące różne materiały: drewno lite, płyty drewnopochodne, korek, bambus, rattan, tworzywa sztuczne, metale, skórę, tkaniny powlekane, materiały włókiennicze, szkło oraz materiały wyściełające/wypełniające.

Wszelkie pozostałe rodzaje materiałów, które nie są objęte zakresem wskazanych powyżej kategorii, wymienia się jako „inne” materiały.

Łączna zawartość „innych” materiałów nie może przekraczać 5 % całkowitej masy wyrobu.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokumentację obejmującą:

- (i) rysunki techniczne ilustrujące różne części/materiały składowe i elementy części/materiałów składowych stosowane do montażu danego wyrobu meblarskiego;
- (ii) ogólne zestawienie podstawowych materiałów, w którym przedstawia się całkowitą masę jednostki wyrobu oraz jej podział na drewno lite, płyty drewnopochodne, korek, bambus, rattan, tworzywa sztuczne, metale, skórę, tkaniny powlekane, materiały włókiennicze, szkło, materiały wyściełające/wypełniające oraz „inne” materiały. Masa poszczególnych materiałów jest wyrażona w gramach lub kilogramach oraz jako odsetek całkowitej masy jednostki wyrobu.

Kryterium 2 – Wymogi ogólne dotyczące substancji stwarzających zagrożenie i mieszanin

Obecność w danym wyrobie i wszelkich jego częściach/materiałach składowych substancji określonych zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 jako

substancje stanowiące bardzo duże zagrożenie (SVHC) lub substancje i mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji, oznakowania i pakowania (CLP) zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008⁷ w odniesieniu do zagrożeń wymienionych w tabeli 1 podlega ograniczeniu w ramach kryteriów 2.1, 2.2 a) i 2.2 b).

Do celów tego kryterium lista kandydacka SVHC i klasyfikacja pod względem zagrożeń CLP zostały zgrupowane w tabeli 1 w podziale według niebezpiecznych właściwości.

Tabela 1

Grupowanie zagrożeń objętych ograniczeniem

Grupa 1 zagrożeń – substancje stanowiące bardzo duże zagrożenie (SVHC) i substancje lub mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji, oznakowania i pakowania (CLP)

Zagrożenia, w związku z którymi substancja lub mieszanina jest klasyfikowana jako należąca do grupy 1:

Substancje ujęte na liście kandydackiej SVHC

Substancje rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR) kategorii 1A lub 1B: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df

Grupa 2 zagrożeń – CLP

Zagrożenia, w związku z którymi substancja lub mieszanina jest klasyfikowana jako należąca do grupy 2:

CMR kategorii 2: H341, H351, H361f, H361d, H361fd, H362

Toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 1: H400, H410

Ostra toksyczność kategorii 1 i 2: H300, H310, H330

Toksyczność przy aspiracji kategorii 1: H304

Działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) kategorii 1: H370, H372

Substancja kategorii 1 działająca uczulająco na skórę: H317

Grupa 3 zagrożeń – CLP

Zagrożenia, w związku z którymi substancja lub mieszanina jest klasyfikowana jako należąca do grupy 3:

Toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 2, 3 i 4: H411, H412, H413

Toksyczność ostra kategorii 3: H301, H311, H331, EUH070

STOT kategorii 2: H371, H373

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

2.1. Ograniczenie stosowania SVHC

Produkt i jego wszystkie części/materiały składowe nie mogą zawierać SVHC w stężeniach wyższych niż 0,10 % (wagowo).

Odstępstw od tego wymogu nie przyznaje się ujętym na liście kandydackiej substancjom stanowiącym bardzo duże zagrożenie, obecnym w produkcie lub jakichkolwiek jego częściach/materiałach składowych w stężeniu powyżej 0,10 % (wagowo).

Materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE na podstawie kryteriów ekologicznych ustanowionych w decyzji Komisji 2014/350/UE⁸, uznaje się za spełniające kryterium 2.1.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przygotowuje deklaracje dotyczące nieobecności SVHC w podanych stężeniach granicznych i wyższych w produkcie i wszelkich częściach/materiałach składowych wykorzystanych do montażu produktu. Deklaracje muszą odnosić się do najnowszej wersji listy kandydackiej opublikowanej przez ECHA⁹.

W przypadku materiałów włókienniczych, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją Komisji 2014/350/UE, jako dowód zgodności należy przedstawić kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

2.2. Ograniczenie stosowanych w wyrobach meblarskich substancji i mieszanin sklasyfikowanych w ramach CLP

Wymogi są podzielone na dwie części stosownie do etapu produkcji danego wyrobu meblarskiego. Część a) dotyczy substancji i mieszanin stosowanych podczas wszelkich czynności wykończeniowych lub montażowych przeprowadzanych bezpośrednio przez producenta mebli. Część b) dotyczy substancji i mieszanin stosowanych podczas produkcji dostarczanych części/materiałów składowych.

Materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE na podstawie kryteriów ekologicznych ustanowionych w decyzji Komisji 2014/350/UE, uznaje się za spełniające kryteria 2.2 a) i 2.2b).

⁸ Decyzja Komisji 2014/350/UE z dnia 5 czerwca 2014 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla wyrobów włókienniczych (Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 45).

⁹ ECHA, Candidate List of substances of very high concern for Authorisation (Lista kandydacka substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie, oczekujących na pozwolenie), <http://www.echa.europa.eu/pl/web/guest/candidate-list-table>.

2.2 a) Substancje i mieszaniny stosowane przez producenta mebli

Według klas zagrożeń CLP wymienionych w tabeli 1 nie klasyfikuje się żadnych klejów, lakierów, farb, podkładów, bejc, produktów biobójczych (takich jak środki do konserwacji i impregnacji drewna), środków zmniejszających palność, wypełniaczy, wosków, olejów, wypełniaczy szczelin, szczeliw, barwników, żywic lub olejów smarowych stosowanych bezpośrednio przez producenta mebli, chyba że ich stosowanie jest objęte specjalnym odstępstwem zgodnie z tabelą 2.

2.2 b) Substancje i mieszaniny stosowane przez dostawców określonych części/materiałów składowych

Poniższe kryterium nie ma zastosowania do poszczególnych pochodzących od dostawców części/materiałów składowych, (i) których masa wynosi poniżej 25 g i (ii) które nie mają bezpośredniego kontaktu z użytkownikami podczas normalnego użytkowania.

Według klas zagrożeń CLP wymienionych w tabeli 1 nie klasyfikuje się żadnych substancji ani mieszanin stosowanych przez dostawców, które są objęte określonym niżej zakresem, chyba że ich stosowanie podlega specjalnemu odstępstwu według tabeli 2.

- Drewno lite i płyty drewnopochodne: stosowane kleje, lakiery, farby, bejce, produkty biobójcze (takie jak środki do konserwacji i impregnacji drewna), podkłady, środki zmniejszające palność, wypełniacze, woski, oleje, wypełniacze szczelin, szczeliwa i żywice.
- Tworzywa sztuczne: pigmenty, plastyfikatory, produkty biobójcze i środki zmniejszające palność wykorzystywane w charakterze dodatków.
- Metale: farby, podkłady lub lakiery stosowane na powierzchniach metalowych.
- Tapicerki wykonane z materiałów włókienniczych, skóry i tkanin powlekanych: stosowane barwniki, lakiery, wybielacze optyczne, stabilizatory, związki pomocnicze, środki zmniejszające palność, plastyfikatory, produkty biobójcze lub środki uodparniające na wodę/brud/plamy.
- Tapicerskie materiały wyściełające produkty biobójcze, środki zmniejszające palność lub plastyfikatory stosowane w materiałach.

Tabela 2

Odstępstwa od ograniczeń dotyczących zagrożeń wymienionych w tabeli 1 i warunki
ich stosowania

Rodzaj substancji / mieszaniny	Zastosowanie	Klasyfikacja będąca przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
a) produkty biobójcze (takie jak środki do konserwacji i impregnacji drewna)	Obróbka części składowych wyrobów meblarskich lub materiałów tapicerskich, które zostaną wykorzystane w wyrobie końcowym	Wszystkie zagrożenia należące do grupy 2 i 3 wymienione w tabeli 1 oprócz zagrożeń CMR	Tylko wówczas, gdy substancja czynna zawarta w produkcie biobójczym jest zatwierdzona lub oczekuje na decyzję w sprawie zatwierdzenia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 528/2012 lub znajduje się w załączniku I do tego rozporządzenia, oraz w stosownych przypadkach w następujących okolicznościach: i. w przypadku środków do konserwacji wyrobów umieszczanych w opakowaniach zamkniętych, występujących w postaciach użytkowych powłok nakładanych na części/materiały składowe mebli wewnętrznych lub zewnętrznych; ii. w przypadku środków do konserwacji suchych powłok występujących w powłokach nakładanych wyłącznie na meble zewnętrzne; iii. w przypadku obróbki polegającej na konserwacji i impregnacji drewna, które ma zostać wykorzystane do produkcji mebli zewnętrznych, lecz wyłącznie jeżeli pierwotne drewno nie spełnia wymogów dotyczących klasy odporności 1 lub 2 zgodnie z normą EN 350; iv. w przypadku materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych wykorzystywanych do produkcji wyrobów meblarskich przeznaczonych do użytku zewnętrznego. Weryfikacja: Wnioskodawca składa deklarację o tym, które substancje czynne zawarte w produkcie biobójczym zostały wykorzystane, o ile w ogóle, w produkcji różnych części/materiałów składowych wyrobów meblarskich, uzupełniając ją w odpowiednich przypadkach deklaracjami dostawców, odpowiednimi SDS, numerami CAS oraz wynikami badań wykonanych według normy EN 350.
b) środki zmniejszające palność	Materiały włókiennicze, skóra, tkaniny powlekane w	H317, H373, H411, H412, H413	Wyrób musi być przeznaczony do zastosowań, które podlegają obowiązkowi spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego określonych w normach ISO, EN lub normach i regulacjach państw

Rodzaj substancji / mieszaniny	Zastosowanie	Klasyfikacja będąca przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
	tapicerskich materiałach pokryciowych, a także materiałach wyścielających		członkowskich lub sektora zamówień publicznych.
c) środki zmniejszające palność / tritlenek antymonu (ATO)		H351	Stosowanie ATO jest dozwolone, wyłącznie jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki: i. wyrób musi być przeznaczony do zastosowań, które podlegają obowiązkowi spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego określonych w normach ISO, EN lub normach i regulacjach państw członkowskich lub sektora zamówień publicznych. ii. jest stosowany jako synergetyk z materiałami włókienniczymi lub tkaninami powlekanyymi; iii. poziom emisji do powietrza w miejscu pracy, w którym w materiałach włókienniczych stosuje się środki zmniejszające palność, nie może przekraczać dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego wynoszącej 0,50 mg/m³ w czasie ośmiu godzin.
d) nikiel	Metalowe części składowe	H317, H351, H372	Dopuszczony tylko do zastosowań w częściach składowych ze stali nierdzewnej lub powleczonych niklem i w przypadku gdy tempo uwalniania niklu jest niższe niż 0,5 µg/cm ² /tydzień zgodnie z normą EN 1811.
e) związki chromu		H317, H411	Odstępstwo to ma zastosowanie wyłącznie do związków chromu (III) wykorzystywanych w procesach powlekania elektrolitycznego (np. chlorek chromu (III)).
f) związki cynku		H300, H310, H330, H400, H410	Odstępstwo ma zastosowanie wyłącznie do związków cynku wykorzystywanych w procesach powlekania elektrolitycznego lub cynkowania na gorąco (np. tlenek cynku, chlorek cynku i cyjanek cynku).
g) barwniki do barwienia i nadrukowywania bez użycia pigmentów	Materiały włókiennicze, skóra i tkaniny powlekane w materiałach tapicerskich do mebli	H301, H311, H317, H331	Jeżeli w farbiarniach i do drukarek stosuje się bezpyłowe preparaty barwników lub automatyczne dozowniki i podajniki w celu ograniczenia narażenia pracowników.
		H411, H412, H413	W procesach barwienia, w których wykorzystuje się barwniki reaktywne, działające bezpośrednio, kadziowe lub siarkowe objęte tymi klasyfikacjami, musi zostać spełniony co najmniej jeden z następujących warunków: i. zastosowanie barwników o wysokim stopniu powinowactwa chemicznego; ii. uzyskanie wartości wskaźnika odrzuceń poniżej 3,0 %; iii. zastosowanie oprzyrządowania do dopasowywania barw; iv. wdrożenie standardowych procedur operacyjnych na potrzeby procesu barwienia; v. stosowanie środków do usuwania barwników przy

Rodzaj substancji / mieszaniny	Zastosowanie	Klasyfikacja będąca przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
			oczyszczaniu ścieków*. Te warunki nie dotyczą stosowania barwienia roztworem lub druku cyfrowego.
h) rozjaśniacze optyczne	Materiały włókiennicze, skóra i tkaniny powlekane w materiałach tapicerskich do mebli	H411, H412, H413	Rozjaśniacze optyczne można stosować wyłącznie w następujących przypadkach: i. przy wykonywaniu nadruków w kolorze białym; ii. jako dodatki w procesie produkcji akrylu, poliamidu lub poliestru z udziałem materiałów pochodzących z recyklingu.
i) środki uodparniające na wodę, brud i plamy	Stosowanie we wszelkiej obróbce powierzchniowej części/materiałów składowych wyrobów meblarskich	H413	Środek uodparniający i produkty jego degradacji muszą: i. być łatwo i/lub naturalnie biodegradowalne albo ii. mieć niski potencjał biokumulacji (współczynnik podziału n-oktanol/woda $\log K_{ow} \leq 3,2$ lub współczynnik biokoncentracji (BCF) < 100) w środowisku wodnym, w tym w osadach wodnych.
j) stabilizatory i lakiery	Stosowane w produkcji tkanin powlekanych	H411, H412, H413	Aby ograniczyć narażenie pracowników, należy stosować automatyczne dozowniki lub środki ochrony indywidualnej. Co najmniej 95 % tych dodatków musi wykazywać 80-procentową degradację rozpuszczalnego węgla organicznego w ciągu 28 dni, przy użyciu metody badawczej OECD 303A/B lub ISO 11733.
k) środki pomocnicze (obejmujące nośniki, środki wyrównujące, środki dyspergujące, środki powierzchniowo czynne, zagęszczacze, substancje wiążące)	Stosowane w obróbce materiałów tapicerskich przeznaczonych do wyrobów meblarskich (materiałów włókienniczych, skóry lub tkanin powlekanych)	H301, H311, H317, H331, H371, H373, H411, H412, H413, EUH070	Receptury są przygotowywane przy użyciu automatycznych systemów dozowania, a procesy są zgodne ze standardowymi procedurami operacyjnymi. Substancje zaklasyfikowane jako H311 lub H331 nie mogą być obecne na materiałach w stężeniach większych niż 1,0 % (w/w).
l) farby, lakiery, żywice i kleje	Wszelkie części/materiały składowe wyrobów meblarskich	H304, H317, H412, H413, H371, H373	Należy przedstawić kartę charakterystyki (SDS) mieszaniny chemicznej, w której są wyraźnie wyszczególnione odpowiednie środki ochrony indywidualnej i właściwe procedury dotyczące przechowywania, przenoszenia, użytkowania i usuwania tych mieszanin podczas stosowania oraz deklarację zawierającą dowód zgodności z wymienionymi środkami.

Rodzaj substancji / mieszaniny	Zastosowanie	Klasyfikacja będąca przedmiotem odstępstwa	Warunki odstępstwa
		H350	Ma zastosowanie wyłącznie do żywic na bazie formaldehydu, w przypadku gdy zawartość wolnego formaldehydu w postaci użytkowej żywicy (żywice, kleje i utwardzacze) nie przekracza 0,2 % w/w na podstawie badania metodą określoną w ISO 11402 lub metodą równoważną.
m) oleje smarowe	W częściach składowych wykonujących powtarzalne ruchy podczas normalnego użytkowania	Wszystkie zagrożenia należące do grupy 2 oprócz zagrożeń CMR oraz wszystkie zagrożenia należące do grupy 3 wymienione w tabeli 1	Stosowanie smarów jest dozwolone wyłącznie wtedy, gdy można wykazać w drodze odpowiednich testów OECD lub ISO, że są one szybko lub pierwotnie biodegradowalne w środowisku wodnym, w tym w osadach wodnych.

* Uznaje się, że barwnik zostaje usunięty w trakcie oczyszczania ścieków, gdy odpływy z farbiarni wykazują zgodność z następującymi współczynnikami widmowymi: (i) 7m^{-1} przy 436nm, 5m^{-1} przy 525nm oraz 3m^{-1} przy 620nm.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności z kryterium 2.2 a) i 2.2 b) uzupełnioną, w stosownych przypadkach, deklaracjami dostawców. Deklaracje muszą być uzupełnione wykazami właściwych stosowanych mieszanin lub substancji wraz z informacjami dotyczącymi zaklasyfikowania lub niezaklasyfikowania ich pod względem zagrożeń.

Na poparcie deklaracji o zaklasyfikowaniu lub niezaklasyfikowaniu poszczególnych substancji lub mieszanin pod względem zagrożeń należy przedstawić następujące informacje:

- (i) numer CAS, WE lub numer w wykazie (w stosownych przypadkach w odniesieniu do mieszanin);
- (ii) postać fizyczną i stan, w jakich dana substancja lub mieszanina jest stosowana;
- (iii) zharmonizowane klasyfikacje zagrożeń CLP w odniesieniu do substancji;

- (iv) wpisy autoklasyfikacji w prowadzonej przez ECHA bazie danych substancji zarejestrowanych REACH¹⁰ (jeżeli klasyfikacja zharmonizowana nie jest dostępna).
- (v) Klasyfikacje mieszanin zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu CLP.

Przy uwzględnianiu wpisów autoklasyfikacji w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH pierwszeństwo mają wpisy będące przedmiotem wspólnych wniosków.

W przypadku gdy klasyfikacja została zarejestrowana jako „zawierająca niekompletne dane” lub „niejednoznaczna” według zapisu w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH lub gdy substancja nie została jeszcze zarejestrowana w systemie REACH, należy przedstawić takie dane toksykologiczne zgodne z wymogami określonymi w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, które umożliwią potwierdzenie jednoznacznej autoklasyfikacji zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 oraz wytycznymi ECHA. W przypadku zawierających „niekompletne dane” lub „niejednoznacznych” zapisów w bazie danych autoklasyfikacja wymaga weryfikacji, przy czym akceptuje się następujące źródła informacji:

- (i) badania toksykologiczne i oceny zagrożenia przeprowadzone przez partnerskie agencje regulacyjne ECHA¹¹, organy regulacyjne państw członkowskich lub organy międzyrządowe;
- (ii) karta charakterystyki (SDS) w pełni uzupełniona zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- (iii) udokumentowana ekspertyza dostarczona przez specjalistę toksykologa. Opiera się ona na przeglądzie literatury naukowej i danych badawczych oraz, w razie potrzeby, na wynikach nowych badań przeprowadzonych przez niezależne laboratoria stosujące metody zatwierdzone przez ECHA;
- (iv) zaświadczenie, w stosownych przypadkach oparte na ekspertyzie, wydane przez akredytowaną jednostkę oceniającą zgodność, która przeprowadza oceny zagrożeń zgodnie z Globalnie Zharmonizowanym Systemem Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów (GHS) lub systemami klasyfikacji zagrożeń CLP.

¹⁰ ECHA, baza danych substancji zarejestrowanych REACH: <http://www.echa.europa.eu/information-on-chemicals/registered-substances>.

¹¹ ECHA, Współpraca z agencjami regulacyjnymi, <http://echa.europa.eu/about-us/partners-and-networks/international-cooperation/cooperation-with-peer-regulatory-agencies>

Informacje o niebezpiecznych właściwościach substancji lub mieszanin mogą, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, być generowane w inny sposób niż w wyniku badań, np. za pomocą alternatywnych metod, takich jak metody *in vitro*, ilościowe modele zależności struktura-aktywność lub też grupowanie substancji lub stosowanie podejścia przekrojowego.

W odniesieniu do podlegających odstępstwu substancji i mieszanin wymienionych w tabeli 2 wnioskodawca przedstawia dowód potwierdzający, że spełnione są wszystkie warunki dotyczące odstępstwa.

Uznaje się, że materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją Komisji 2014/350/UE, są zgodne z tym kryteriami 2.2 a) i 2.2 b), jednakże należy dostarczyć kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

Kryterium 3 – Drewno, korek, bambus i rattan

Termin „drewno” stosuje się nie tylko do drewna litego, lecz również do zrębków i włókien drzewnych. Jeżeli kryteria dotyczą wyłącznie płyt drewnopochodnych, jest to wskazane w tytułach tych kryteriów.

W żadnej części wyrobu meblarskiego nie stosuje się folii z tworzywa sztucznego wyprodukowanych z wykorzystaniem chlorku winylu.

3.1. Zrównoważone wykorzystanie drewna, korka, bambusu i rattanu

Kryterium to ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość drewna lub płyt drewnopochodnych przekracza 5 % w/w masy produktu końcowego (bez opakowania).

Wszelkie rodzaje drewna, korka, bambusu i rattanu muszą być objęte certyfikatami kontroli pochodzenia produktu wydawanymi w ramach niezależnego systemu certyfikacji prowadzonego przez osoby trzecie, takie jak rada ds. zrównoważonej gospodarki leśnej (ang. Forest Stewardship Council, FSC), program uznawania systemów certyfikacji lasów (Programme for the Endorsement of Forest Certification, PEFC) lub równoważne.

Drewno, korek, bambus i rattan nie pochodzą od gatunków modyfikowanych genetycznie i muszą być objęte ważnymi certyfikatami zrównoważonej gospodarki leśnej wydawanymi w ramach niezależnego systemu certyfikacji prowadzonego przez osoby trzecie, takie jak FSC, PEFC lub równoważne.

Jeżeli system certyfikacji dopuszcza mieszanie materiałów niecertyfikowanych z materiałami posiadającymi certyfikaty lub pochodzącymi z recyklingu w produkcji lub linii produkcyjnej, wówczas co najmniej 70 % materiału z drewna, korka, bambusu lub rattanu, stosownie do przypadku, musi stanowić certyfikowany materiał pierwotny lub materiał pochodzący z recyklingu.

Materiały niecertyfikowane podlegają systemowi weryfikacji, który zapewnia ich legalne pozyskanie oraz ich zgodność z wszelkimi pozostałymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

Jednostki certyfikujące wydające certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej lub certyfikaty kontroli pochodzenia produktu są akredytowane lub uznawane w ramach tego systemu certyfikacji.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, dostarcza deklarację zgodności popartą ważnym(i), certyfikowanym(i) przez niezależną jednostkę certyfikatem(-ami) kontroli pochodzenia produktu dotyczące wszystkich rodzajów materiału z drewna, korka, bambusu lub rattanu wykorzystywanego w produkcie lub na linii produkcyjnej oraz wykazuje, że co najmniej 70 % tego materiału pochodzi z lasów lub obszarów zarządzanych zgodnie z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej lub ze źródeł z recyklingu spełniających wymogi określone w ramach właściwego niezależnego systemu kontroli pochodzenia produktu. Jako niezależne systemy certyfikacji prowadzone przez strony trzecie przyjmuje się FSC, PEFC lub systemy równoważne. W przypadku gdy dany system nie wymaga jednoznacznie, aby cały materiał pierwotny pochodził od gatunków niemodyfikowanych genetycznie, należy to wykazać za pomocą dodatkowych dowodów.

Jeżeli w produkcie lub na linii produkcyjnej znajduje się niecertyfikowany materiał pierwotny, należy przedstawić dowód potwierdzający, że zawartość niecertyfikowanego materiału pierwotnego nie przekracza 30 % oraz że podlega on systemowi weryfikacji gwarantującemu jego legalne pochodzenie oraz zgodność z wszelkimi pozostałymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

3.2. Substancje objęte ograniczeniami

Oprócz warunków ogólnych dotyczących substancji stwarzających zagrożenie określonych w ramach kryterium 2 poniższe warunki mają szczególne zastosowanie do wszelkich części składowych wyrobów meblarskich wykonanych z drewna, korka, bambusu lub rattanu lub w szczególności wyłącznie do płyt drewnopochodnych, w przypadku gdy termin „płyty drewnopochodne” pojawia się w tytule danego kryterium:

3.2 a) Zanieczyszczenia w drewnie pochodzącym z recyklingu wykorzystanym w płytach drewnopochodnych

Wszelkie włókna lub zrębki drzewne pochodzące z recyklingu wykorzystywane w produkcji płyt drewnopochodnych poddaje się badaniom zgodnie z normą Europejskiej Federacji Producentów Paneli (ang. European Panel Federation, EPF) dotyczącą

warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu¹² i muszą one odpowiadać wartościom granicznym dotyczącym zanieczyszczeń wskazanym w tabeli 3.

Tabela 3

Wartości graniczne dotyczące zanieczyszczeń w drewnie pochodzącym z recyklingu

Zanieczyszczenie	Wartości graniczne (mg/kg drewna pochodzącego z recyklingu)	Zanieczyszczenie	Wartości graniczne (mg/kg drewna pochodzącego z recyklingu)
Arsen (As)	25	Rtęć (Hg)	25
Kadm (Cd)	50	Fluor (F)	100
Chrom (Cr)	25	Chlor (Cl)	1 000
Miedź (Cu)	40	Pentachlorofenol (PCP)	5
Ołów (Pb)	90	Kreozot (benzo(a)piren)	0,5

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza:

- (i) deklarację producenta płyt drewnopochodnych, że do produkcji płyt nie zostały wykorzystane żadne włókna drzewne pochodzące z recyklingu; lub
- (ii) deklarację producenta płyt drewnopochodnych, że wszelkie wykorzystane włókna drzewne z recyklingu zostały poddane badaniom na reprezentatywnych próbkach zgodnie z normą EPF z 2002 r. dotyczącą warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu, popartą odpowiednimi sprawozdaniami z badań potwierdzającymi zgodność próbek drewna pochodzącego z recyklingu z wartościami granicznymi określonymi w tabeli 3;
- (iii) deklarację producenta płyt drewnopochodnych, że wszelkie wykorzystane włókna drzewne z recyklingu zostały poddane badaniom na reprezentatywnych próbkach zgodnie z innymi równoważnymi normami, w których określono równoważne lub bardziej restrykcyjne wartości graniczne wobec normy EPF z 2002 r. dotyczącej warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu, popartą odpowiednimi sprawozdaniami z badań potwierdzającymi zgodność próbek drewna pochodzącego z recyklingu z wartościami granicznymi określonymi w tabeli 3.

¹² „EPF Standard for delivery conditions of recycled wood” (Norma EPF dotycząca warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu), październik 2002 r. Dostępna pod adresem: <http://www.europanel.org/upload/EPF-Standard-for-recycled-wood-use.pdf>.

3.2 b) Metale ciężkie w farbách, podkładach i lakierach

Farby, podkłady i lakiery stosowane na powierzchni drewna lub materiałów drewnopochodnych nie mogą zawierać substancji na bazie kadmu, ołowiu, chromu (VI), rtęci, arsenu lub selenu w stężeniach przekraczających 0,010 % w/w w odniesieniu do poszczególnych metali zawartych w postaci użytkowej farby, podkładu lub lakieru w puszkach.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, przedkłada deklarację zgodności z niniejszym kryterium i przedstawia odpowiednie SDS przekazane przez dostawców wykorzystywanych farb, podkładów lub lakierów.

3.2 c) Zawartość LZO w farbách, podkładach i lakierach

Niniejsze kryterium nie ma zastosowania do surowych powierzchni drewnianych lub do naturalnych powierzchni drewnianych pokrytych mydłem, woskiem lub olejem.

Niniejsze kryterium ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość drewna lub płyt drewnopochodnych z nałożoną powłoką (z wyłączeniem surowych powierzchni drewnianych lub naturalnych powierzchni drewnianych pokrytych mydłem, woskiem lub olejem) przekracza 5 % w/w końcowego wyrobu meblarskiego (z wyłączeniem opakowania).

Spełnienie wymogów niniejszego kryterium nie jest konieczne, jeżeli można wykazać zgodność z wymogami kryterium 9.5.

Zawartość LZO we wszelkich farbách, podkładach lub lakierach wykorzystywanych do powlekania drewna lub płyt drewnopochodnych stosowanych w danym wyrobie meblarskim nie może przekraczać 5 % (stężenie w puszcze).

Powłoki o wyższej zawartości LZO mogą być jednak stosowane, jeżeli można wykazać, że:

- całkowita ilość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze stosowanych podczas nakładania powłoki wynosi mniej niż 30 g/m² pokrywanej powierzchni; albo
- całkowita ilość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze stosowanych podczas nakładania powłoki wynosi 30–60 g/m² pokrywanej powierzchni, a jakość wykończenia powierzchni spełnia wszystkie wymagania określone w tabeli 4.

Tabela 4

Wymogi w zakresie jakości wykończenia powierzchni, w przypadku gdy stosowana ilość LZO wynosi 30–60 g/m²

Norma badania	Stan	Wymagany wynik
EN 12720. Meble – Ocena odporności powierzchni na zimne płyny	Kontakt z wodą	Brak zmian po 24-godzinnej kontakcie
	Kontakt z tłuszczem	Brak zmian po 24-godzinnej kontakcie
	Kontakt z alkoholem	Brak zmian po 1-godzinnej kontakcie
	Kontakt z kawą	Brak zmian po 1-godzinnej kontakcie
EN 12721. Meble – Ocena odporności powierzchni na ciepło w próbie na mokro	Kontakt ze źródłem ciepła o temperaturze 70 °C	Brak zmian po badaniu
EN 12722. Meble – Ocena odporności powierzchni na ciepło w próbie na sucho	Kontakt ze źródłem ciepła o temperaturze 70 °C	Brak zmian po badaniu
EN 15186. Meble – Ocena odporności powierzchni na zarysowanie	Kontakt z końcówką diamentową rylca do zarysowań	metoda A: brak zarysowań $\geq 0,30$ mm przy zastosowaniu siły 5N; lub metoda B: brak widocznych zarysowań w ≥ 6 szczelinach szablonu wzornikowego przy zastosowaniu siły 5N

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności określającą, czy zgodność została osiągnięta, ponieważ dany wyrób meblarski podlega zwolnieniu z obowiązku spełnienia tego kryterium, bądź też czy została osiągnięta dzięki kontrolowanemu zastosowaniu LZO podczas nakładania powłoki.

W tym drugim przypadku deklaracja wnioskodawcy musi zostać poparta dostarczonymi przez dostawcę farby, podkładu lub lakieru informacjami o zawartości LZO i gęstości farby, podkładu lub lakieru (obie wartości podaje się w g/L) oraz wyliczeniem faktycznej zawartości procentowej LZO.

Jeżeli zawartość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze przekracza 5 % (stężenie w puszcze), wówczas wnioskodawca:

- (i) przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO w powłoce nałożonej na powierzchnię końcowego wyrobu meblarskiego po montażu wynosi mniej niż 30 g/m², zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I;
- (ii) przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO w powłoce nałożonej na powierzchnię końcowego wyrobu meblarskiego po montażu wynosi mniej niż 60 g/m², zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I, oraz dostarcza

sprawozdania z badań potwierdzające zgodność wykończeń powierzchni z wymogami określonymi w tabeli 4.

3.3. Emisje formaldehydu z płyt drewnopochodnych

Niniejsze kryterium ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość płyt drewnopochodnych w końcowym wyrobie meblarskim (z wyłączeniem opakowania) przekracza 5 % w/w.

Emisje formaldehydu ze wszystkich płyt drewnopochodnych, które mają formę, w jakiej są wykorzystane w wyrobie meblarskim (innymi słowy, niepowlekane, powlekane, licowane, fornirowane), i które zostały wyprodukowane z wykorzystaniem żywicy na bazie formaldehydu:

- wynoszą poniżej 50 % wartości granicznej umożliwiającej zaklasyfikowanie ich do klasy E1;
- wynoszą poniżej 65 % wartości granicznej klasy E1 w przypadku płyt pilśniowych o średniej gęstości (płyty MDF);
- są niższe od wartości granicznych dla etapu II określonych przez CARB lub wartości granicznych określonych w japońskich normach F-3 star lub F-4 star.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, w której stwierdza się, że wnioskodawca nie zastosował żadnej dalszej obróbki płyt ani nie poddał ich modyfikacji, które doprowadziłyby do naruszenia zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu z dostarczonych płyt. Ocena i weryfikacja płyt o niskiej emisji formaldehydu zależą od systemu certyfikacji, jakim podlegają. Dokumenty weryfikacji wymagane w przypadku poszczególnych systemów opisano w tabeli 5.

Tabela 5

Ocena i weryfikacja płyt o niskiej emisji formaldehydu

Systemy certyfikacji	Dokumenty weryfikacji
Klasa E1 (określona w załączniku B do normy EN 13986)	Deklaracja producenta płyt drewnopochodnych, w której stwierdza się, że płyta spełnia wymóg 50 % dopuszczalnej wartości emisji klasy E1 lub, w przypadku płyt MDF, 65 % dopuszczalnej wartości emisji klasy E1, poparta sprawozdaniami z badań przeprowadzonych zgodnie z normami EN 717-2, EN 120, EN 717-1 albo równoważnymi metodami.
CARB – Kalifornijska	Deklaracja producenta płyt drewnopochodnych poparta wynikami badań

Rada ds. Zasobów Powietrza (ang. California Air Resources Board): wartości graniczne dla etapu II	przeprowadzonych zgodnie z normą ASTM E1333 lub ASTM D6007 poświadczającymi zgodność płyt z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu dla etapu II określonymi w kalifornijskim rozporządzeniu dotyczącym złożonych wyrobów drewnianych nr 93120 (ang. California Composite Wood Products Regulation 93120)¹³. Zgodnie z sekcją 93120.3(e), płyty drewnopochodne mogą być oznakowane etykietą, która zawiera szczegółowe informacje obejmujące nazwę producenta, numer serii produktów lub wyprodukowanej partii, a także numer przypisany jednostce certyfikującej będącej osobą trzecią przez CARB (ta część nie jest obowiązkowa, jeżeli produkty są sprzedawane poza Kalifornią lub jeżeli zostały wyprodukowane bez dodatku formaldehydu lub z wykorzystaniem niektórych żywic na bazie formaldehydu o bardzo niskim poziomie emisji).
Dopuszczalne wartości emisji według norm F-3 star lub F-4 star	Deklaracja producenta płyt drewnopochodnych dotycząca zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu określonymi w normach JIS A 5905 (w odniesieniu do płyt pilśniowych) lub JIS A 5908 (w odniesieniu do płyt wiórowych i sklejki) poparta danymi z badań przeprowadzonych z wykorzystaniem eksykatora metodą zgodną z normą JIS A 1460.

Kryterium 4 – Tworzywa sztuczne

W żadnej części wyrobu meblarskiego nie stosuje się tworzyw sztucznych wyprodukowanych z wykorzystaniem chlorku winylu.

4.1. Znakowanie części składowych z tworzywa sztucznego

Części z tworzywa sztucznego o masie większej niż 100 g znakuje się zgodnie z normami EN ISO 11469 i EN ISO 1043 (części 1–4). Wysokość liter stosowanych w oznakowaniach wynosi co najmniej 2,5 mm.

Jeżeli do danego tworzywa sztucznego celowo dodane są jakiekolwiek wypełniacze, środki zmniejszające palność lub plastyfikatory w proporcjach przekraczających 1 % w/w, ich obecność uwzględnia się na oznakowaniu zgodnie z częściami 2–4 normy EN ISO 1043.

W wyjątkowych przypadkach części z tworzywa sztucznego o masie większej niż 100 g mogą pozostać nieoznakowane, jeżeli:

¹³ Rozporządzenie nr 93120 „Airborne toxic control measure to reduce formaldehyde emissions from composite wood products”, kalifornijski kodeks rozporządzeń (ang. California Code of Regulations).

- oznakowanie wpłynęłoby na parametry lub funkcjonalność danej części z tworzywa sztucznego;
- oznakowanie jest technicznie niemożliwe ze względu na metodę produkcji;
- części nie można oznakować, ponieważ nie mają wystarczającej powierzchni umożliwiającej umieszczenie czytelnego oznakowania, które może być odczytane przez podmiot prowadzący recykling.

W powyższych przypadkach, jeżeli dopuszcza się nieznakowanie, dalsze informacje na temat rodzaju polimerów i wszelkich dodatków zgodnie z wymogami normy EN ISO 11469 lub EN ISO 1043 (części 1–4) podaje się w informacjach dla konsumentów, o których mowa w kryterium 10.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności z niniejszym kryterium zawierającą wykaz wszystkich części składowych wyrobu meblarskiego wykonanych z tworzywa sztucznego, których masa przekracza 100 g, oraz określającą, czy części te zostały oznakowane zgodnie z wymogami normy EN ISO 11469 i EN ISO 1043 (części 1–4).

Oznakowanie poszczególnych części składowych z tworzywa sztucznego musi być wyraźnie widoczne w trakcie oględzin danej części składowej z tworzywa sztucznego. Oznakowanie niekoniecznie musi być wyraźnie widoczne na końcowym zmontowanym wyrobie meblarskim.

Jeżeli którekolwiek części z tworzywa sztucznego o masie powyżej 100 g nie są oznakowane, wnioskodawca przedstawia uzasadnienie braku takiego oznakowania i wskazuje, gdzie w informacjach dla konsumentów podano odpowiednie informacje.

W razie wątpliwości co do charakteru tworzywa sztucznego użytego w produkcji części składowych o masie powyżej 100 g oraz w przypadku gdy dostawcy nie zapewnią wymaganych informacji, jako dowody potwierdzające znakowanie na podstawie normy EN ISO 11469 i EN ISO 1043 przedstawia się dane z badań laboratoryjnych wykonanych w podczerwieni lub za pomocą spektroskopii Ramana lub przy użyciu dowolnych innych odpowiednich technik analitycznych w celu zidentyfikowania charakteru polimeru w tworzywie sztucznym oraz ilości wypełniaczy lub innych dodatków.

4.2. Substancje objęte ograniczeniami

Oprócz ogólnych wymogów dotyczących substancji stwarzających zagrożenie ustalonych w kryterium 2, do części składowych z tworzywa sztucznego mają zastosowanie poniższe warunki.

4.2 a) Metale ciężkie w dodatkach do tworzyw sztucznych

Części składowe i warstwy powierzchniowe z tworzywa sztucznego nie mogą być produkowane przy zastosowaniu dodatków zawierających związki kadmu (Cd), chromu (VI) (CrVI), ołowiu (Pb), rtęci (Hg) lub cyny (Sn).

Ocena i weryfikacja:

wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

W przypadku stosowania wyłącznie pierwotnego tworzywa sztucznego akceptuje się deklarację dostawcy pierwotnego tworzywa sztucznego poświadczającą, że nie wykorzystano żadnych dodatków zawierających kadm (Cd), chrom (VI) (CrVI), ołów (Pb), rtęć (Hg) lub cynę (Sn).

W przypadku połączenia pierwotnego tworzywa sztucznego z przedkosumenckimi recyklatami tworzyw sztucznych pochodzących ze znanych źródeł lub z poużytkowym politereftalanem etylenu (PET), polistyrenu (PS), polietylenu (PE) lub polipropylenu (PP) z miejskich systemów zbiórki akceptuje się deklarację dostawcy tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu poświadczającą, że nie zostały celowo dodane żadne związki zawierające kadm, chrom (VI), ołów, rtęć lub cynę.

W przypadku niedostarczenia przez dostawcę odpowiednich deklaracji lub jeżeli pierwotne tworzywo sztuczne jest połączone z przedkosumenckimi recyklatami pochodzącymi ze źródeł mieszanych lub nieznanymi, w drodze badań na reprezentatywnych próbkach części składowych z tworzywa sztucznego należy wykazać zgodność z warunkami określonymi w tabeli 6.

Tabela 6

Ocena i weryfikacja zanieczyszczeń tworzyw sztucznych metalami ciężkimi

Metal	Metoda	Wartość graniczna (mg/kg)	
		Tworzywo pierwotne	Tworzywo pochodzące z recyklingu
Cd	Fluorescencja rentgenowska (XRF) lub rozpuszczanie kwasem, a następnie spektrometria z jonizacją w plazmie sprzężonej indukcyjnie lub spektrofotometria absorpcji atomowej lub inne równoważne metody pomiaru całkowitej zawartości metali	100	1 000
Pb		100	1 000
Sn		100	1 000
Hg		100	1 000

CrVI	EN 71-3	0,020	0,20
------	---------	-------	------

4.3. Zawartość tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu

Niniejsze kryterium ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy całkowita zawartość tworzywa sztucznego w wyrobie meblarskim przekracza 20 % całkowitej masy wyrobu (z wyłączeniem opakowania).

Średnia zawartość materiałów pochodzących z recyklingu w częściach z tworzyw sztucznych (nie uwzględniając opakowania) wynosi co najmniej 30 % w/w.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza oświadczenie dostawcy(-ów) tworzyw sztucznych, w którym podana jest średnia zawartość materiałów pochodzących z recyklingu w końcowym wyrobie meblarskim. Jeżeli części składowe z tworzywa sztucznego pochodzą z różnych źródeł lub od różnych dostawców, średnią zawartość materiałów pochodzących z recyklingu oblicza się w odniesieniu do każdego źródła pochodzenia danego tworzywa sztucznego i podaje się ogólną zawartość tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu w końcowym wyrobie meblarskim.

Do deklaracji producenta(-ów) tworzyw sztucznych poświadczającej zawartość materiałów pochodzących z recyklingu dołącza się dokumentację identyfikowalności recyklatów tworzyw sztucznych. Ewentualnie można dostarczyć informacje na temat partii dostawy zgodnie z ramami określonymi w tabeli 1 w normie EN 15343.

Kryterium 5 – Metale

Oprócz ogólnych wymogów dotyczących substancji stwarzających zagrożenie określonych w ramach kryterium 2, do metalowych części składowych wyrobu meblarskiego mają zastosowanie poniższe warunki.

5.1. Ograniczenia dotyczące powlekania elektrolitycznego

Nie wykorzystuje się chromu (VI) ani kadmu do celów powlekania elektrolitycznego metalowych części składowych stosowanych w końcowym wyrobie meblarskim.

Nikiel dopuszcza się do celów powlekania elektrolitycznego jedynie w przypadku gdy tempo uwalniania niklu z powleczonej elektrolitycznie części składowej jest niższe niż 0,5 µg/cm²/tydzień zgodnie z normą EN 1811.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza oświadczenie dostawcy metalowych części składowych, w którym dostawca stwierdza, że w odniesieniu do żadnej części składowej nie zastosowano procesu powlekania galwanicznego z wykorzystaniem substancji zawierających chrom (VI) lub kadm.

W przypadku zastosowania niklu do powlekania elektrolitycznego wnioskodawca dostarcza deklarację od dostawcy metalowej(-ych) części składowej(-ych) popartą sprawozdaniem z badań zgodnych z normą EN 1811, których wyniki potwierdzają, że tempo uwalniania niklu jest niższe niż $0,5 \mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{tydzień}$.

5.2. Metale ciężkie w farbach, podkładach i lakierach

Farby, podkłady i lakiery stosowane do powlekania metalowych części składowych nie mogą zawierać dodatków na bazie kadmu, ołowiu, chromu (VI), rtęci, arsenu lub seleniu w stężeniach przekraczających 0,010 % w/w w odniesieniu do poszczególnych metali zawartych w postaci użytkowej farby, podkładu lub lakieru w puszkach.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności z niniejszym kryterium i przedstawia odpowiednie karty charakterystyki otrzymane od dostawców wykorzystywanych farb, podkładów lub lakierów.

5.3. Zawartość LZO w farbach, podkładach i lakierach

Niniejsze podkryterium ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość pokrytych metalowych części składowych przekracza 5 % w/w w końcowym wyrobie meblarskim (z wyłączeniem opakowania).

Spełnienie wymogów niniejszego podkryterium nie jest konieczne, jeżeli można wykazać zgodność z wymogami kryterium 9.5.

Zawartość LZO we wszelkich farbach, podkładach lub lakierach wykorzystywanych do pokrywania jakichkolwiek metalowych części składowych stosowanych w danym wyrobie meblarskim nie może przekraczać 5 % (stężenie w puszcze).

Powłoki o wyższej zawartości LZO mogą być jednak stosowane, jeżeli można wykazać, że:

- całkowita ilość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze stosowanych podczas nakładania powłoki wynosi mniej niż $30 \text{ g}/\text{m}^2$ pokrywanej powierzchni; albo
- całkowita ilość LZO w objętości farby, podkładu lub lakieru stosowanych podczas nakładania powłoki wynosi $30\text{--}60 \text{ g}/\text{m}^2$ pokrywanej powierzchni, a jakość wykończenia powierzchni spełnia wszystkie wymagania określone w tabeli 7.

Tabela 7

Wymogi w zakresie jakości wykończenia powierzchni, w przypadku gdy stosowana ilość LZO wynosi 30–60 g/m²

Norma badania	Stan	Wymagany wynik
EN 12720. Meble – Ocena odporności powierzchni na zimne płyny	Kontakt z wodą	Brak zmian po 24-godzinnej kontakcie
	Kontakt z tłuszczem	Brak zmian po 24-godzinnej kontakcie
	Kontakt z alkoholem	Brak zmian po 1-godzinnej kontakcie
	Kontakt z kawą	Brak zmian po 1-godzinnej kontakcie
EN 12721. Meble – Ocena odporności powierzchni na ciepło w próbie na mokro	Kontakt ze źródłem ciepła o temperaturze 70 °C	Brak zmian po badaniu
EN 12722. Meble – Ocena odporności powierzchni na ciepło w próbie na sucho	Kontakt ze źródłem ciepła o temperaturze 70 °C	Brak zmian po badaniu
EN 15186. Meble – Ocena odporności powierzchni na zarysowanie	Kontakt z końcówką diamentową rylca do zarysowań	metoda A: brak zarysowań $\geq 0,30$ mm przy zastosowaniu siły 5N; lub metoda B: brak widocznych zarysowań w ≥ 6 szczelinach szablonu wzornikowego przy zastosowaniu siły 5N

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności określającą, czy zgodność została osiągnięta, ponieważ dany wyrób meblarski podlega zwolnieniu z obowiązku spełnienia tego kryterium, bądź też czy została osiągnięta dzięki kontrolowanemu zastosowaniu LZO podczas nakładania powłoki.

W drugim przypadku deklaracja wnioskodawcy musi zostać poparta przekazanymi przez dostawcę farby, podkładu lub lakieru informacjami o zawartości LZO i gęstości farby, podkładu lub lakieru (obie wartości podaje się w g/L) oraz faktycznej zawartości procentowej LZO.

Jeżeli zawartość LZO w farbie, podkładzie lub lakierze przekracza 5 % (stężenie w puszcze), wówczas wnioskodawca:

- przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO w powłoce nałożonej na powierzchnię końcowego wyrobu meblarskiego po montażu wynosi mniej niż 30 g/m², zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I;
- przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO w powłoce nałożonej na powierzchnię końcowego wyrobu meblarskiego po montażu wynosi mniej niż 60 g/m², zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I, oraz dostarcza

sprawozdania z badań potwierdzające zgodność wykończeń powierzchni z wymogami określonymi w tabeli 7.

Kryterium 6 – Tapicerskie materiały pokryciowe

W żadnej części wyrobu meblarskiego nie stosuje się tapicerskich materiałów pokryciowych wyprodukowanych z wykorzystaniem chlorku winylu.

6.1. Wymogi dotyczące właściwości fizycznych

Wszelkie rodzaje skóry wykorzystywane jako tapicerski materiał pokryciowy muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi właściwości fizycznych przedstawionymi w dodatku II.

Wszelkie materiały włókiennicze wykorzystywane jako tapicerski materiał pokryciowy muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi właściwości fizycznych przedstawionymi w tabeli 8.

Wszelkie tkaniny powlekane wykorzystywane jako tapicerski materiał pokryciowy muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi właściwości fizycznych przedstawionymi w tabeli 9.

Tabela 8

Wymogi dotyczące właściwości materiałów włókienniczych wykorzystywanych jako tapicerski materiał pokryciowy w wyrobach meblarskich

Badany czynnik	Metoda	Pokrycia zdejmowalne i nadające się do prania	Pokrycia nie zdejmowalne i nienadające się do prania
Zmiany wymiarowe zachodzące podczas prania i suszenia	Pranie domowe: ISO 6330 + EN ISO 5077 (trzy prania w temperaturach oznaczonych na wyrobie z odwirowaniem po każdym cyklu prania) Pranie przemysłowe: ISO 15797 + EN ISO 5077 (w temperaturze minimalnej 75 °C)	tkaniny tapicerskie meblowe: $\pm 2,0$ % tkaniny na obicia meblarskie: $\pm 3,0$ % włókniny na obicia meblarskie: $\pm 5,0$ % włókniny tapicerskie meblowe: $\pm 6,0$ %	nie dotyczy
Odporność kolorów na pranie	Pranie domowe: ISO 105-C06 Pranie przemysłowe: ISO 15797 + EN ISO 105-C06 (w temperaturze minimalnej 75 °C)	$\geq$ poziom 3–4 w odniesieniu do zmiany koloru $\geq$ poziom 3–4 w odniesieniu do barwienia	nie dotyczy
Odporność kolorów	ISO 105 X12	$\geq$ poziom 2–3	$\geq$ poziom 2–3

na tarcie mokre*			
Odporność kolorów na tarcie suche*	ISO 105 X12	≥ poziom 4	≥ poziom 4
Odporność kolorów na światło	ISO 105 B02	≥ poziom 5**	≥ poziom 5**
Odporność tkanin na pilling i ścieranie	Wyroby z dzianiny i włókny: ISO 12945-1 Tkaniny: ISO 12945-2	ISO 12945-1 wynik >3 ISO 12945-2 wynik >3	ISO 12945-1 wynik >3 ISO 12945-2 wynik >3

* Nie ma zastosowania do produktów białych lub produktów niebarwionych i bez nadruków.

** W przypadku tkanin obiciowych o jasnych kolorach (standardowa głębokość koloru < 1/12) oraz wykonanych w ponad 20 % z wełny lub innych włókien keratynowych lub w ponad 20 % z lnu lub pozostałych włókien litych dopuszcza się poziom 4.

Tabela 9

Wymogi dotyczące właściwości fizycznych tapicerskich materiałów pokryciowych z tkanin powlekanych

Właściwość	Metoda	Wymóg
Wytrzymałość na rozciąganie	ISO 1421	CH ≥ 35daN i TR ≥ 20daN
Wytrzymałość tkanin powlekanych na rozdzielanie metodą rozdzielania próbek roboczych w kształcie nogawek spodni (metoda pojedynczego rozdzielania)	ISO 13937/2	CH ≥ 2,5daN i TR ≥ 2daN
Odporność wybarwień na działanie światła sztucznego: Test płowienia w świetle łukowej lampy ksenonowej	EN ISO 105-B02	Zastosowania wewnętrzne ≥ 6 Zastosowania zewnętrzne ≥ 7
Materiały włókiennicze – wyznaczanie odporności na ścieranie metodą Martindale'a	ISO 5470/2	≥ 75 000
Wyznaczanie przyczepności powleczenia	EN 2411	CH ≥ 1,5daN i TR ≥ 1,5daN

gdzie: daN = dekaniutony, CH = osnowa oraz TR = wątek

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza w stosownych przypadkach oświadczenia dostawcy skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, poparte właściwymi sprawozdaniami z badań, w których dostawcy stwierdzają, że materiał tapicerski spełnia wymogi dotyczące właściwości fizycznych skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych określone odpowiednio w dodatku II, tabeli 8 lub tabeli 9.

Uznaje się, że materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją Komisji 2014/350/UE, są zgodne z tym kryterium, jednakże należy dostarczyć kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

6.2. Wymogi dotyczące badań chemicznych

Niniejsze kryterium na zastosowanie do tapicerskich materiałów pokryciowych w końcowej przetworzonej formie, w jakiej mają zostać wykorzystane w danym wyrobie meblarskim. Oprócz ogólnych warunków dotyczących substancji stwarzających zagrożenie określonych w ramach kryterium 2, do materiałów tapicerskich mają w szczególności zastosowanie następujące warunki wymienione w tabeli 10:

Tabela 10

Wymogi dotyczące badań chemicznych materiałów pokryciowych wykonanych ze skóry, materiałów włókienniczych i tkanin powlekanych

Substancja chemiczna	Zastosowanie	Wartości graniczne (mg/kg)		Metoda badania
Objęte ograniczeniami aryloaminy pochodzące z rozszczepienia barwników azowych*	Skóra	≤ 30 w odniesieniu do każdej aminy*		EN ISO 17234-1
	Materiały włókiennicze i tkaniny powlekane			EN ISO 14362-1 i EN ISO 14362-3
Chrom (VI)	Skóra	< 3 **		EN ISO 17075
Wolny formaldehyd	Skóra	≤ 20 (w odniesieniu do mebli dziecięcych)*** lub ≤ 75 w odniesieniu do innych mebli		EN ISO 17226-1
	Materiały włókiennicze i tkaniny powlekane			EN ISO 14184-1
Ekstrahowalne metale ciężkie	Skóra	Arsen $\leq 1,0$	Antymon $\leq 30,0$	EN ISO 17072-1
		Chrom $\leq 200,0$	Kadm $\leq 0,1$	
		Kobalt $\leq 4,0$	Miedź $\leq 50,0$	
		Ołów $\leq 1,0$	Rtęć $\leq 0,02$	
		Nikiel $\leq 1,0$		
	Materiały włókiennicze i tkaniny powlekane	Arsen $\leq 1,0$	Antymon $\leq 30,0$ ****	EN ISO 105 E04
		Chrom $\leq 2,0$	Kadm $\leq 0,1$	
		Kobalt $\leq 4,0$	Miedź $\leq 50,0$	
		Ołów $\leq 1,0$	Rtęć $\leq 0,02$	
		Nikiel $\leq 1,0$		
Chlorofenole	Skóra	Pentachlorofenol $\leq 0,1$ mg/kg Tetrachlorofenol $\leq 0,1$ mg/kg		EN ISO 17070

Substancja chemiczna	Zastosowanie	Wartości graniczne (mg/kg)	Metoda badania
Alkilofenole	Skóra, materiały włókiennicze i tkaniny powlekane	Nonylofenol, mieszanina izomerów (nr CAS 25154-52-3) 4-nonylofenol (nr CAS 104-40-5) 4-nonylofenol, rozgałęziony (nr CAS 84852-15-3) Oktylofenol (nr CAS 27193-28-8) 4-oktylofenol (nr CAS 1806-26-4) 4-tert-oktylofenol (nr CAS 140-66-9) <u>Alkilofenole etoksylowane oraz ich pochodne:</u> polioksyetylowany oktylofenol (nr CAS 9002-93-1) polioksyetylowany nonylofenol (nr CAS 9016-45-9) polioksyetylowany p-nonylofenol (nr CAS 26027-38-3) Całkowita dopuszczalna zawartość: ≤ 25 mg/kg – materiały włókiennicze lub tkaniny powlekane ≤ 100 mg/kg – skóra	W przypadku skóry: EN ISO 18218-2 (metoda pośrednia) W przypadku materiałów włókienniczych i tkanin powlekanych: EN ISO 18254 w odniesieniu do alkilofenoli etoksylowanych. W odniesieniu do alkilofenoli należy przeprowadzić badania produktu końcowego metodą ekstrakcji rozpuszczalnikowej, a następnie należy wykonać LC/MS lub GC/MS.
Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA)	Materiały włókiennicze, tkaniny powlekane lub skóra	WWA podlegające ograniczeniom na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006: chryzen (nr CAS 218-01-9) benzo[a]antracen (nr CAS 56-55-3) benzo[k]fluoranten (nr CAS 207-08-9) benzo[a]piren (nr CAS 50-32-8) dibenzo[a,h]antracen (nr CAS 53-70-3) benzo[j]fluoranten (nr CAS 205-82-3) benzo[b]fluoranten (nr CAS 205-99-2) benzo[e]piren (nr CAS 192-97-2) Indywidualne wartości graniczne dotyczące 8 WWA wymienionych powyżej: ≤ 1 mg/kg Dodatkowe WWA podlegające ograniczeniom: naftalen (nr CAS 91-20-3) acenaftylen (nr CAS 208-96-8) acenaften (nr CAS 83-32-9) fluoren (nr CAS 86-73-7) fenantren (nr CAS 85-1-8) antracen (nr CAS 120-12-7) fluoranten (nr CAS 206-44-0) piren (nr CAS 129-00-0) indeno[1,2,3-cd]piren (nr CAS 193-39-5) benzo[g,h,i]perylene (nr CAS 191-24-2) Całkowita dopuszczalna zawartość 18 WWA wymienionych powyżej: ≤ 10 mg/kg	AfPS GS 2014:01 PAK
N,N-	Materiały	Wynik ≤ 0,005 % w/w (≤ 50 mg/kg)	Ekstrakcja

Substancja chemiczna	Zastosowanie	Wartości graniczne (mg/kg)	Metoda badania
dimetyloacetamid (nr CAS 127-19-5)	włókiennicze na bazie elastanu lub akrylu		rozpuszczalnikiem, a następnie GC/MS lub LC/MS
Chloroalkany	Skóra	C10-C13 (SCCP) chloroalkany niewykrywalne C14-C17 (MCCP) chloroalkany ≤ 1000 mg/kg	EN ISO 18219

- * W sumie 22 aryloaminy wymienione w pkt 43 w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 oraz dwa inne związki (pełny wykaz aryloamin, które należy poddać badaniu przedstawiono w tabeli 21 w dodatku III). Granica wykrywalności w odniesieniu do normy EN ISO 17234-1 wynosi 30 mg/kg.
- ** Ogólnie przyjmuje się, że granica wykrywalności w odniesieniu do normy EN ISO 17075 wynosi 3 mg/kg.
- *** Wyroby meblarskie przeznaczone przede wszystkim dla niemowląt i dzieci w wieku poniżej 3 lat.
- **** Jeżeli stanowiące przedmiot badań materiały włókiennicze poddano obróbce przy użyciu tritlenku antymonu jako synergetyku zgodnie z warunkami odstępstwa dotyczącymi stosowania tritlenku antymonu określonymi w lit. c) w tabeli 2, wówczas materiały te są zwolnione z wymogu dotyczącego zgodności z wartością graniczną ługowania w odniesieniu do antymonu.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca składa deklarację, że tapicerski materiał pokryciowy w postaci skóry, materiału włókienniczego lub tkaniny powlekanej jest zgodny z wartościami granicznymi określonymi w tabeli 10; deklaracja ta musi być poparta sprawozdaniami z badań.

Uznaje się, że materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją Komisji 2014/350/UE, są zgodne z tym kryterium, jednakże należy dostarczyć kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

6.3. Ograniczenia podczas procesu produkcji

Jeżeli tapicerskie materiały pokryciowe stanowią więcej niż 1,0 % w/w całkowitej masy wyrobu meblarskiego (z wyłączeniem opakowania), dostawca materiału musi zapewnić zgodność z ograniczeniami określonymi w tabeli 11 dotyczącymi stosowania substancji stwarzających zagrożenie podczas produkcji.

Tabela 11

Substancje objęte ograniczeniami stosowane na etapach produkcji skóry, materiałów włókienniczych i tkanin powlekanych

1 – Substancje stwarzające zagrożenie stosowane na różnych etapach produkcji

a) Detergenty, środki powierzchniowo czynne, zmiękczacze i czynniki kompleksujące

Zastosowanie: w procesach farbowania i wykańczania w produkcji materiałów włókienniczych, skóry lub tkanin powlekanych	Wszystkie niejonowe i kationowe środki powierzchniowo czynne muszą ostatecznie ulegać biodegradacji w warunkach beztlenowych. Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza oświadczenia producentów skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, uzupełnione oświadczeniami ich dostawcy(-ów) substancji chemicznych i odpowiednimi SDS oraz wynikami badań przeprowadzonych zgodnie z normami EN ISO 11734 lub ECETOC nr 28 OECD 311. Jako punkt odniesienia dla biodegradowalności wykorzystywana jest najnowsza wersja bazy danych składników detergentów, która, za zgodą właściwego organu, może zostać dopuszczona jako rozwiązanie alternatywne wobec sprawozdań z badań. http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_en.pdf W procesach produkcji nie można stosować perfluoroalkilosulfonianów ($\geq C6$) i perfluorowanych kwasów karboksylowych ($\geq C8$) o długich łańcuchach. Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza oświadczenie producenta skór, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych poparte oświadczeniami ich dostawcy(-ów) substancji chemicznych i odpowiednimi SDS o niestosowaniu tych substancji w odniesieniu do każdego etapu produkcji.
b) Środki pomocnicze (używane w mieszaninach, postaciach użytkowych i klejach)	
Zastosowanie: Procesy farbowania i wykańczania w produkcji skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych	Niżej wymienionych substancji nie stosuje się w żadnych mieszaninach ani postaciach użytkowych do farbowania i wykańczania skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych: bis(uwodorniony alkil łojowy) dimetylowego chlorku amoniaku (DTDMAC) distearylowy dimetylowy chlorek amoniaku (DSDMAC) di(lój ulepszony) dimetylowego chlorku amoniaku (DHTDMAC) czteroocian etylenodiaminy (EDTA) pentaocian dietylenotriaminy (DTPA) 4-(1,1,3,3-tetrametylobutylo)fénol kwas nitrylotrioctowy (NTA) Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, uzupełnione odpowiednimi SDS, potwierdzające że przedmiotowych związków nie wykorzystano w żadnym procesie farbowania ani wykańczania skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych.
c) Rozpuszczalniki	
Zastosowanie: Przetwarzanie skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych	Niżej wymienionych substancji nie stosuje się w żadnych mieszaninach ani postaciach użytkowych do przetwarzania skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych: 2-metoksyetanol N,N-dimetyloformamid 1-metylo-2-pyrolidon eter bis(2-metoksyetylowy) 4,4'-diaminodifenylometan 1,2,3-trichloropropan 1,2-dichloroetan (chlorek etylenu) 2-etoksyetanol dichlorowodorek 1,4-diaminobenzenu eter bis(2-metoksyetylowy) formamid N-metylo-2-pirolidon trójchloroetylen Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza oświadczenie producenta skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, uzupełnione odpowiednimi SDS, potwierdzające, że przedmiotowych rozpuszczalników nie stosuje się w żadnych procesach produkcji skór, materiałów włókienniczych ani tkanin powlekanych.

2 – Barwniki stosowane w procesach barwienia i nadrukowywania

i. Nośniki stosowane procesie barwienia Zastosowanie: Procesy barwienia i nadrukowywania	Przy stosowaniu barwników zawieszinowych nie należy stosować fluorowcowanych nośników barwników przyspieszających barwienie (nośniki) (przykłady nośników: 1,2-dichlorobenzen, 1,2,4-trichlorobenzen, chlorofenoksyetanol). Ocena i weryfikacja: wnioskodawca składa oświadczenie, uzupełnione oświadczeniami producentów skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, ich dostawcy(-ów) substancji chemicznych oraz wszelkimi odpowiednimi SDS, potwierdzające niestosowanie żadnych fluorowcowanych nośników barwników w procesie barwienia wszelkich skór, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych wykorzystanych w wyrobie meblarskim.
ii. Chromowe barwniki zaprawowe Zastosowanie: Procesy barwienia i nadrukowywania	Nie stosuje się chromowych barwników zaprawowych. Ocena i weryfikacja: wnioskodawca składa oświadczenie, uzupełnione oświadczeniami producentów skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, ich dostawcy(-ów) substancji chemicznych oraz wszelkimi odpowiednimi SDS, potwierdzające niestosowanie żadnych chromowych barwników zaprawowych w procesie barwienia wszelkich skór, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych wykorzystanych w wyrobie meblarskim.
iii. Pigmenty Zastosowanie: Procesy barwienia i nadrukowywania	Nie stosuje się pigmentów na bazie kadmu, ołowiu, chromu (VI), rtęci, arsenu i antymonu. Ocena i weryfikacja: wnioskodawca składa oświadczenie, uzupełnione oświadczeniami producentów skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, ich dostawcy(-ów) substancji chemicznych oraz wszelkimi odpowiednimi SDS, potwierdzające niestosowanie żadnych pigmentów na bazie wspomnianych metali ciężkich w procesach barwienia lub nadrukowywania stosowanych do skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych wykorzystanych w wyrobie meblarskim.

3 – Procesy wykończeniowe

i. Związki fluorowane Zastosowanie: Tapicerskie materiały pokryciowe zawierające środki uodparniające na wodę i plamy	Związków fluorowanych nie stosuje się do nasączania elementów wykończeniowych tapicerskich materiałów pokryciowych w celu uodpornienia ich na wodę, plamy lub tłuszcz. Ograniczenie to obejmuje substancje perfluorowane i polifluorowane. Dopuszcza się stosowanie zabiegów z użyciem środków niefluorowanych, w których wykorzystywane są substancje łatwo lub naturalnie biodegradowalne, lub posiadające niski potencjał biokumulacji w środowisku wodnym. Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności, uzupełnioną oświadczeniami producentów skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, deklaracjami ich dostawcy(-ów) substancji chemicznych oraz wszelkimi odpowiednimi SDS, poświadczającą niestosowanie substancji fluorowanych, perfluorowanych lub polifluorowanych w procesach wykończeniowych stosowanych do skóry, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych. W przypadku braku możliwości do zaakceptowania deklaracji właściwy organ może zwrócić się o przeprowadzenie dalszych badań materiałów pokryciowych zgodnie z metodami opisanymi w CEN/TS 15968. Przy zabiegach z użyciem środków niefluorowanych właściwość łatwej lub naturalnej biodegradowalności można wykazać za pomocą badań przeprowadzonych zgodnie z następującymi metodami: OECD 301 A, ISO 7827, OECD 301 B, ISO 9439, OECD 301 C, OECD 301 D, ISO 10708, OECD 301 E, OECD 301 F, ISO 9408. Niski potencjał biokumulacji wykazuje się w badaniach, w których współczynnik podziału n-oktanol/woda (log Kow) wynosi < 3,2 lub współczynniki biokoncentracji (BCF) wynoszą < 100. W przypadku zabiegów z użyciem środków niefluorowanych za punkt odniesienia dla biodegradowalności należy uznać najnowszą wersję bazy danych składników detergentów, która, za zgodą właściwego organu, może zostać dopuszczona jako rozwiązanie alternatywne wobec sprawozdań z badań.
--	---

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_en.pdf

4 – Jakość odpływów z garbarni i struktura zużycia wody

Zastosowanie:
Proces produkcji skóry

(i) Podczas odprowadzania do wód powierzchniowych ścieków z zakładów garbowania skór po ich oczyszczeniu (w zakładowych lub pozazakładowych oczyszczalniach ścieków) wartość ChZT nie może przekraczać 200 mg /l.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, dostarcza deklarację zgodności popartą szczegółową dokumentacją i sprawozdaniami z badań przeprowadzonych zgodnie z ISO 6060, wykazujące zgodność z tym kryterium na podstawie średnich miesięcznych w okresie sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku. Dane muszą potwierdzać spełnienie kryteriów przez zakład produkcyjny lub, jeżeli ścieki są oczyszczane poza tym zakładem, podmiot zajmujący się oczyszczaniem ścieków.

(ii) Całkowite stężenie chromu w ściekach z garbarni po oczyszczeniu nie może przekraczać 1 mg/l zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji 2013/84/UE¹⁴.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, dostarcza deklarację zgodności uzupełnioną sprawozdaniem z badań przeprowadzonych jedną z następujących metod: ISO 9174 lub EN 1233 lub EN ISO 11885 dla chromu oraz wykazujących zgodność z niniejszym kryterium na podstawie średnich miesięcznych w okresie sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku. Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z BAT 10 oraz BAT 11 albo 12, stosownie do przypadku, zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji 2013/84/UE dotyczącą ograniczenia zawartości chromu w zrzutach ścieków.

(iii) Zużycie wody wyrażone w postaci rocznej średniej objętości wody zużytej w przeliczeniu na tonę niegarbowanych skór i skórek nie może przekraczać podanych poniżej wartości granicznych:

Skóry	28 m ³ /t
Skórki	45 m ³ /t
Skóra garbowana w garbnikami roślinnymi	35 m ³ /t
Skóra świńska	80 m ³ /t
Skóry owcze	180 l/skórę

Ocena i weryfikacja: w stosownych przypadkach wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności wydaną przez dostawcę skór lub przedsiębiorstwo produkujące skóry. W deklaracji określa się ilość skór produkowanych w ciągu roku oraz związane z tym zużycie wody na podstawie średnich wartości miesięcznych z ostatnich dwunastu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku, mierzonych ilością zrzucanych ścieków.

Jeżeli proces produkcji skór odbywa się na różnych obszarach geograficznych, wnioskodawca lub dostawca półproduktów skórzanych przedstawia dokumentację, w której określa się ilość odprowadzonej wody (w m³) w odniesieniu odpowiednio do ilości przetworzonych półproduktów skórzanych w tonach (t) lub do liczby skór w przypadku skór owczych, w oparciu o średnie wartości miesięczne z dwunastu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca gromadzi wszystkie odpowiednie deklaracje, SDS i uzupełniające sprawozdania z badań uzyskane od producentów skór, materiałów włókienniczych lub tkanin powlekanych, albo od ich dostawców, które pozwolą wykazać

¹⁴ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/84/UE z dnia 11 lutego 2013 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych w odniesieniu do garbowania skór (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 618) (Dz.U. L 45 z 16.2.2013, s. 13).

zgodność z wymogami w zakresie niestosowania substancji stwarzających zagrożenie wymienionych w tabeli 11.

Uznaje się, że tapicerskie materiały pokryciowe wykonane z materiałów włókienniczych, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z decyzją Komisji 2014/350/UE, są zgodne z przedmiotowym kryterium dotyczącym niestosowania w procesach produkcji wymienionych substancji stwarzających zagrożenie, należy jednak dostarczyć kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE.

6.4. Bawełna i inne naturalne celulozowe włókna nasienne

Bawełna, której 70 % lub więcej wartości procentowej masy stanowią materiały pochodzące z recyklingu, jest zwolniona ze stosowania wymogów kryterium 6.4.

Bawełna i inne naturalne celulozowe włókna nasienne (zwane dalej bawełną), które nie są włóknami pochodzącymi z recyklingu, muszą zawierać minimalną ilość bawełny ekologicznej (zob. kryterium 6.4 a)) albo bawełny wyprodukowanej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin (zob. kryterium 6.4 b)).

Materiały włókiennicze, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE na podstawie kryteriów ekologicznych ustanowionych w decyzji Komisji 2014/350/UE, uznaje się za spełniające kryterium 6.4.

Ocena i weryfikacja:

Deklarację zgodności dostarcza, stosownie do przypadku, wnioskodawca lub dostawca materiałów.

W przypadku gdy wykorzystywane są materiały włókiennicze posiadające oznakowanie ekologiczne UE, wnioskodawca przedstawia kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE potwierdzającą, że został on przyznany zgodnie z decyzją Komisji 2014/350/UE.

W stosownych przypadkach materiały pochodzące z recyklingu są identyfikowalne, począwszy od etapu ponownego przerobu surowca. Taką identyfikowalność potwierdza się na podstawie certyfikatu kontroli pochodzenia wydanego przez niezależny podmiot lub dokumentacji przekazanej przez dostawców i podmioty zajmujące się ponownym przerobem.

6.4 a) Norma dotycząca produkcji ekologicznej

Co najmniej 10 % wartości procentowej masy włókien bawełnianych nie pochodzących z recyklingu wykorzystywanych w materiałach tapicerskich jest uprawiane zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007¹⁵, w krajowym programie ekologicznym Stanów Zjednoczonych (ang. US National Organic Programme, NOP) lub równoważnych zobowiązaniach prawnych ustanowionych przez partnerów handlowych UE. W skład bawełny ekologicznej może wchodzić bawełna pochodząca z uprawy ekologicznej i bawełna pochodząca z upraw w okresie przejściowym.

W przypadkach gdy bawełna ekologiczna ma występować w mieszankach z bawełną konwencjonalną lub bawełną wyprodukowaną zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, bawełna musi pochodzić z odmian niemodyfikowanych genetycznie.

Oświadczenia o zawartości bawełny ekologicznej są dopuszczalne tylko w przypadku gdy zawartość bawełny ekologicznej wynosi co najmniej 95 %.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiałów, stosownie do przypadku, przedstawia deklarację zgodności w odniesieniu do zawartości bawełny ekologicznej popartą certyfikowanymi przez niezależny organ kontrolny dowodami, że bawełna ta została wyprodukowana zgodnie z wymogami dotyczącymi produkcji i inspekcji określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007, w krajowym programie ekologicznym Stanów Zjednoczonych lub określonymi przez innych partnerów handlowych. Weryfikacja jest prowadzona w odniesieniu do każdego państwa pochodzenia.

Wnioskodawca lub dostawca materiału, stosownie do przypadku, wykazuje zgodność z wymogiem dotyczącym minimalnej zawartości bawełny ekologicznej na podstawie ilości bawełny kupowanej rocznie w celu wytworzenia produktu(-ów) końcowego(-ych) oraz na potrzeby poszczególnych linii produkcyjnych. Należy dostarczyć dokumentację transakcji i/lub faktury, potwierdzające ilość zakupionej certyfikowanej bawełny.

W odniesieniu do bawełny konwencjonalnej lub bawełny wyprodukowanej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, którą stosuje się w mieszankach z bawełną ekologiczną, jako dowód na zgodność z wymogiem dotyczącym odmiany bawełny przyjmuje się badanie przesiewowe na obecność najczęstszych modyfikacji genetycznych.

¹⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

6.4 b) Produkcja bawełny zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin i ograniczeniem w stosowaniu pestycydów

Co najmniej 20 % wartości procentowej masy nie pochodzących z recyklingu włókien bawełnianych wykorzystywanych w materiałach tapicerskich musi być uprawiane zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin określonymi w programie integrowanej ochrony roślin Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) lub systemami zintegrowanego zarządzania uprawami obejmującymi zasady integrowanej ochrony roślin.

Bawełnę uprawianą zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, która ma zostać wykorzystana w produkcie końcowym, uprawia się bez stosowania żadnej z następujących substancji: aldikarb, aldryna, chlordan, chlordimeform, cypermetryna, DDT, dieldryna, dinoseb i jego sole, endosulfan, endryna, heptachlor, heksachlorobenzen, heksachlorocykloheksan (suma izomerów), kamfechlor (toksafen), kaptafol, kwas 2,4,5-trichlorofenoksyoctowy, metamidofos, metyloparation, monokrotofos, neonikotynoidy (chlotianidyna, imidachlopyryd, tiametoksam), paration, pentachlorofenol.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca lub dostawca materiałów, stosownie do przypadku, przedstawia deklarację zgodności z kryterium 6.4 b), popartą dowodem na to, że co najmniej 20 % wartości procentowej masy bawełny nie pochodzącej z recyklingu zawartej w produkcie było uprawiane przez rolników, którzy uczestniczyli w formalnych programach szkoleniowych organizowanych przez FAO lub w rządowych programach integrowanej ochrony roślin lub zintegrowanego zarządzania uprawami lub którzy zostali poddani kontroli w ramach programów integrowanej ochrony roślin, certyfikowanych przez osoby trzecie. Weryfikację należy przeprowadzać raz do roku w każdym państwie pochodzenia albo na podstawie certyfikacji w odniesieniu do całej bawełny uprawianej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin zakupionej w celu wytwarzania produktu.

Wnioskodawca lub dostawca materiałów, stosownie do przypadku, deklaruje również, że bawełna uprawiana zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin nie była uprawiana z zastosowaniem żadnej z substancji wymienionych w kryterium 6.4 b). Systemy certyfikacji integrowanej ochrony roślin wykluczające stosowanie wymienionych substancji przyjmuje się jako dowód zgodności.

Kryterium 7 – Tapicerskie materiały wyściełające

7.1. Pianka lateksowa

7.1 a) Substancje objęte ograniczeniami

Stężenia wymienionych poniżej substancji w pianie lateksowej nie mogą przekraczać wartości granicznych podanych w tabeli 12.

Tabela 12

Substancje objęte ograniczeniami zawarte w piankach lateksowych wykorzystywanych tapicerskich materiałach wyściełających do wyrobów meblarskich

Grupa substancji	Substancja	Wartość graniczna (ppm)	Warunki oceny i weryfikacji
Chlorofenole	jedno- i dwuchlorowane fenole (sole i estry)	1	A
	inne chlorofenole	0,1	A
Metale ciężkie	As (arsen)	0,5	B
	Cd (kadm)	0,1	B
	Co (kobalt)	0,5	B
	Cr (chrom), ogółem	1	B
	Cu (miedź)	2	B
	Hg (rtęć)	0,02	B
	Ni (nikiel)	1	B
	Pb (ołów)	0,5	B
	Sb (antymon)	0,5	B
Pestycydy (badane wyłącznie w przypadku pianek składających się w co najmniej 20 % wagowo z naturalnego lateksu).	aldryna	0,04	C
	o,p-DDE	0,04	C
	p,p-DDE	0,04	C
	o,p-DDD	0,04	C
	p,p-DDD	0,04	C
	o,p-DDT	0,04	C
	p,p-DDT	0,04	C
	diazynon	0,04	C
	dichlorofention	0,04	C
	dichlorfos	0,04	C
	dieldryna	0,04	C
	endryna	0,04	C
	heptachlor	0,04	C
	epoksyd heptachloru	0,04	C
	heksachlorobenzen	0,04	C
	heksachlorocykloheksan	0,04	C
	α -heksachlorocykloheksan	0,04	C
	β -heksachlorocykloheksan	0,04	C
	γ -heksachlorocykloheksan (lindan)	0,04	C
	δ -heksachlorocykloheksan	0,04	C
	malation	0,04	C
	metoksychlor	0,04	C
	mireks	0,04	C
	paration etylowy	0,04	C
	paration metylowy	0,04	C
Inne określone substancje objęte ograniczeniami	butadien	1	D

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności z kryterium 7.1 a) oraz w stosownych przypadkach, sprawozdania z badań przeprowadzonych zgodnie z następującymi metodami:

A. W odniesieniu do chlorofenoli wnioskodawca dostarcza sprawozdanie przedstawiające wyniki opisanej niżej procedury badawczej. Próbkę 5 g należy zmielić i wyekstrahować z niej chlorofenole w postaci fenolu (PCP), soli sodowej (SPP) lub estrów. Ekstrakty analizuje się metodą chromatografii gazowej (GC). Wykrywanie przeprowadza się za pomocą spektrometru masowego lub detektora wychwyty elektronów (ECD).

B. W odniesieniu do metali ciężkich wnioskodawca dostarcza sprawozdanie przedstawiające wyniki opisanej niżej procedury badawczej. Próbką zmielonego materiału jest eluowana zgodnie z DIN 38414-S4 lub równoważną metodą w stosunku 1:10. Uzyskany w ten sposób filtrat jest przepuszczany przez filtr membranowy 0,45 µm (w razie konieczności filtracja pod ciśnieniem). Otrzymany roztwór należy poddać badaniu na zawartość metali ciężkich przy zastosowaniu optycznej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-OES), znanej także jako atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) lub atomowej spektrometrii absorpcyjnej przy użyciu techniki wodorkowej lub zimnych par.

C. W odniesieniu do pestycydów wnioskodawca dostarcza sprawozdanie przedstawiające wyniki następującej procedury badawczej: próbka 2 g jest ekstrahowana w łaźni ultradźwiękowej w mieszaninie heksan/dichlorometan (85/15). Ekstrakt jest oczyszczany poprzez wstrząsanie acetonitrylu lub przez chromatografię adsorpcyjną na kolumnie z florisilem. Pomiar i kwantyfikacja są dokonywane metodą chromatografii gazowej z wykrywaniem za pomocą detektora wychwyty elektronów lub metodą połączonej chromatografii gazowej/spektrometrii mas. Badania dotyczące pestycydów są wymagane dla pianki lateksowej składającej się z lateksu naturalnego w co najmniej 20 %.

D. W odniesieniu do butadienu wnioskodawca dostarcza sprawozdanie przedstawiające wyniki następującej procedury badawczej: po zmieleniu i zważeniu pianki lateksowej przeprowadza się pobieranie próbek z fazy gazowej. Zawartość butadienu określa się przy zastosowaniu chromatografii gazowej za pomocą detektora płomieniowo-jonizacyjnego.

7.1 b) Emisje LZO po upływie 24 godzin

Po upływie 24 godzin stężenia wymienionych poniżej LZO w komorze badawczej nie mogą przekraczać wartości granicznych przedstawionych w tabeli 13.

Tabela 13

Dopuszczalne wartości emisji LZO dla pianek lateksowych

Substancja	Wartość dopuszczalna (mg/m ³)
1,1,1-trichloroetan	0,2
4-fenylocykloheksen	0,02
disiarczek węgla	0,02
formaldehyd	0,005
nitrozoaminy*	0,0005
styren	0,01
tetrachloroetylen	0,15
toluen	0,1
trójchloroetylen	0,05
chlorek winylu	0,0001
winylocykloheksen	0,002
węglowodory aromatyczne (ogółem)	0,3
LZO (ogółem)	0,5

* N-nitrozodimetyloamina (NDMA), N-nitrozodietylamina (NDEA), N-nitrozometyloetyloamina (NMEA), N-nitrozodiiizopropylamina (NDiPA), N-nitrozodipropylamina (NDPA), N-nitrozodibutyloamina (NDBA), N-nitrozopirolidyna (NPYR), N-nitrozopiperidyna (NPIP), N-nitrozomorfolina (NMOR)

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności z kryterium 7.1 b), która w stosownych przypadkach jest uzupełniona sprawozdaniami z badań przedstawiających wyniki badania metodą komorową przeprowadzonego zgodnie z normą ISO 16000-9.

Owiniełą próbkę należy przechowywać w temperaturze pokojowej przez co najmniej 24 godziny. Po upływie tego czasu próbkę należy rozpakować i natychmiast przenieść do komory badawczej. Próbkę umieszcza się w uchwycie na próbki, który umożliwia swobodny dostęp powietrza ze wszystkich stron. Czynniki klimatyczne są dostosowywane zgodnie z normą ISO 16000-9. W celu zagwarantowania porównywalności wyników badań współczynnik wentylacji dla danego miejsca ($q = n/l$) musi wynosić 1. Współczynnik wentylacji wynosi od 0,5 do 1. Pobieranie próbek powietrza należy przeprowadzić w ciągu 1 godziny, na 24 ± 1 godz. po zapełnieniu komory w przypadku badania stężenia formaldehydu i innych aldehydów wkładami DNPH oraz w przypadku badania stężenia innych lotnych związków organicznych przy użyciu Tenax TA. Czas pobierania próbek w przypadku innych związków może być dłuższy, ale nie powinien przekroczyć 30 godzin.

Analiza stężenia formaldehydu i innych aldehydów musi być zgodna z normą ISO 16000-3. O ile nie zostało to określone inaczej, analiza innych lotnych związków organicznych musi być zgodna z normą ISO 16000-6.

Badanie zgodne z normą CEN/TS 16516 uznaje się za równoważne badaniom zgodnym z normami serii ISO 16000.

Analiza nitrozoamin dokonywana jest metodą chromatografii gazowej w połączeniu z analizą za pomocą detektora energii cieplnej (GC-TEA), zgodnie z metodą BGI 505-23 (dawniej: ZH 1/120.23) lub równoważną.

7.2. Pianka poliuretanowa (PUR)

7.2 a) Substancje i mieszaniny objęte ograniczeniami

Stężenia wymienionych poniżej substancji i mieszanin w piance poliuretanowej nie przekraczają wartości granicznych przedstawionych w tabeli 14.

Tabela 14

Wykaz substancji i mieszanin podlegających ograniczeniom w PUR

Grupa substancji	Substancja (skrót, numer CAS, symbol pierwiastka)	Wartość graniczna	Metoda
Produkty biobójcze		Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
Środki zmniejszające palność		Nie są dodawane (chyba że zgodnie z warunkami określonymi w pkt b) i c) w tabeli 2.)	A
Metale ciężkie	As (arsen)	0,2 ppm	B
	Cd (kadm)	0,1 ppm	B
	Co (kobalt)	0,5 ppm	B
	Cr (chrom), ogółem	1,0 ppm	B
	Cr (VI) (chrom (VI))	0,01 ppm	B
	Cu (miedź)	2,0 ppm	B
	Hg (rtęć)	0,02 ppm	B
	Ni (nikiel)	1,0 ppm	B
	Pb (ołów)	0,2 ppm	B
	Sb (antymon)	0,5 ppm	B
	Se (selen)	0,5 ppm	B
Plastyfikatory	ftalan dibutyłu (DBP, 84-74-2)*	0,01 % w/w (suma wszystkich 6 ftalanów w wyborach meblarskich przeznaczonych dla dzieci w wieku poniżej 3 lat) *0,01 w/w (suma 4 ftalanów we wszystkich innych wyrobach meblarskich)	C
	ftalan di-n-oktylu (DNOP, 117-84-0)*		
	ftalan di-2-etyloheksyłu (DEHP, 117-81-7)*		
	ftalan benzylu-butyłu (BBP, 85-68-7)*		
	ftalan di-izodecyłu (DIDP, 26761-40-0)		
	ftalan di-izononyłu (DINP, 28553-12-0)		
	lista kandydacka ECHA** ftalany	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
TDA i MDA	2-4 toluenodiamina (2,4-TDA, 95-80-7)	5,0 ppm	D
	4,4'-diaminodifenylometan	5,0 ppm	D

Grupa substancji	Substancja (skrót, numer CAS, symbol pierwiastka)	Wartość graniczna	Metoda
Substancje organiczne zawierające cynę	(4,4'-MDA, 101-77-9)		
	tributylocyna (TBT)	50 ppb	E
	dibutylocyna (DBT)	100 ppb	E
	monobutylocyna (MBT)	100 ppb	E
	tetrabutylocyna (TeBT)	-	-
	monooktylocyna (MOT)	-	-
	dioktylocyna (DOT)	-	-
	tricykloheksylocyna (TcyT)	-	-
	trifenylocyna (TPhT)	-	-
	Suma	500 ppb	E
Inne określone substancje objęte ograniczeniami	chlorowane lub bromowane dioksyny lub furany	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	chlorowane węglowodory: (1,1,2,2-tetrachloroetan, pentachloroetan, 1,1,2-trichloroetan, 1,1-dichloroetylen)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	chlorowane fenole (PCP, TeCP, 87-86-5)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	heksachlorocykloheksan (58-89-9)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	monometylodibromo-difenyloetan (99688-47-8)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	monometylodichloro-difenyloetan (81161-70-8)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	azotyny	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	polibromowane bifenyle (PBB, 59536-65-1)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	eter pentabromodifenyloowy (PeBDE, 32534-81-9)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	eter oktabromodifenyloowy (OBDE, 32536-52-0)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	polichlorowane bifenyle (PCB, 1336-36-3)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	polichlorowane terfenyle (PCT, 61788-33-8)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	fosforan (V) tris (2,3-dibromopropylu) (TRIS, 126-72-7)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	fosforan (V) trimetylu (512-56-1)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	Fosfinotlenek tris(azirynidylu) (TEPA, 545-55-1)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	fosforan(V) tris(2-chloroetylu) (TCEP, 115-96-8)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A
	metylofosfonian dimetylu (DMMP, 756-79-6)	Nie dodaje się w sposób zamierzony	A

** Należy odnieść się do najnowszej wersji listy kandydackiej opublikowanej przez ECHA dostępnej w czasie stosowania.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności z kryterium 7.2

a). Jeżeli wymagane jest przeprowadzenie badań, wnioskodawca przedstawia wyniki badań wykazujące przestrzeganie wartości granicznych określonych w tabeli 14. W przypadku metod B, C, D i E, w których analiza jest wymagana, pobiera się sześć próbek zbiorczych z maksymalnej głębokości 2 cm od powierzchni materiału przesłanego do odpowiedniego laboratorium.

A. W odniesieniu do produktów biobójczych, ftalanów i innych określonych substancji objętych ograniczeniami wnioskodawca przedstawia deklarację popartą deklaracjami dostawców pianki, potwierdzającą, że substancje te nie zostały w sposób zamierzony dodane do składu pianki.

B. W odniesieniu do metali ciężkich wnioskodawca dostarcza sprawozdanie przedstawiające wyniki opisanej niżej procedury badawczej. Próbkę zmielonego materiału jest eluowana zgodnie z DIN 38414-S4 lub równoważną metodą w stosunku 1:10. Uzyskany w ten sposób filtrat jest przepuszczany przez filtr membranowy 0,45 µm (w razie konieczności filtracja pod ciśnieniem). Otrzymany roztwór należy poddać badaniu na zawartość metali ciężkich przy zastosowaniu atomowej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES lub ICP-OES) lub atomowej spektrometrii absorpcyjnej przy użyciu techniki wodorkowej lub zimnych par.

C. W odniesieniu do całkowitej ilości plastyfikatorów wnioskodawca dostarcza sprawozdanie przedstawiające wyniki następującej procedury badawczej. Ekstrakcję należy wykonać przy użyciu zatwierdzonej metody analizy, takiej jak ekstrakcja poddźwiękowa próbki o masie 0,3 g w fiolce zawierającej 9 ml eteru tert-butylo-w-metylowego przez jedną godzinę, po czym następuje oznaczanie ftalanów metodą chromatografii gazowej z wykorzystaniem selektywnego detektora masowego w trybie monitorowania wybranych jonów (tryb SIM).

D. W odniesieniu do TDA i MDA wnioskodawca dostarcza sprawozdanie przedstawiające wyniki następującej procedury badawczej. Ekstrakcję próbki zbiorczej o masie 0,5 g w strzykawce o pojemności 5 ml należy przeprowadzać przy użyciu 2,5 ml 1-procentowego wodnego roztworu kwasu octowego. Strzykawkę opróżnia się, a następnie płyn pobiera się ponownie do strzykawki. Po dwudziestokrotnym powtórzeniu tej czynności ekstrakt końcowy przechowuje się do analizy. Następnie do strzykawki dodaje się 2,5 ml czystego 1-procentowego roztworu kwasu octowego i wykonuje się kolejne 20 powtórzeń. Następnie otrzymany ekstrakt łączy się z pierwszym ekstraktem i rozcieńcza kwasem octowym w kolbie miarowej do objętości 10 ml. Ekstrakty należy poddać analizie metodą wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC-UV) lub HPLC-MS. Jeżeli przeprowadza się analizę metodą HPLC-UV i występuje podejrzenie interferencji, należy przeprowadzić kolejną analizę metodą wysokosprawnej chromatografii cieczowej – spektrometrii mas (HPLC-MS).

E. W odniesieniu do substancji organicznych zawierających cynę wnioskodawca dostarcza sprawozdanie przedstawiające wyniki następującej procedury badawczej. Próbkę zbiorczą o masie 1–2 g przez jedną godzinę miesza się z co najmniej 30 ml odczynnika ekstrahującego w łaźni ultradźwiękowej w temperaturze pokojowej. Odczynnikiem ekstrahującym jest mieszanina o następującym składzie: 1 750 ml metanolu + 300 ml kwasu octowego + 250 ml roztworu buforowego (pH 4,5). Roztwór buforowy to roztwór 164 g octanu sodu w 1 200 ml wody i 165 ml kwasu octowego, który należy rozcieńczyć wodą do objętości 2 000 ml. Po ekstrakcji alkile cyny otrzymuje się przez dodanie roztworu 100 µl tetraetyloboranu sodu w tetrahydrofuranie (THF) (200 mg/ml THF). Produkt pochodny ekstrahuje się n-heksanem, a próbkę poddaje się kolejnemu procesowi ekstrakcji. Oba ekstrakty heksanu są łączone, a następnie wykorzystywane dalej do określania związków cynoorganicznych metodą chromatografii gazowej z użyciem detektora selektywnego masy w trybie SIM.

7.2 b) Emisje LZO po upływie 72 godzin

Po upływie 72 godzin stężenia wymienionych poniżej substancji w komorze badawczej nie mogą przekraczać wartości granicznych podanych w tabeli 15.

Tabela 15

Dopuszczalne wartości emisji LZO dla pianek PUR po upływie 72 godzin

Substancja (numer CAS)	Wartość dopuszczalna (mg/m ³)
formaldehyd (50-00-0)	0,005
toluen (108-88-3)	0,1
styren (100-42-5)	0,005
każdy wykrywalny związek zaklasyfikowany w kategoriach C1A lub C1B zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008	0,005
suma wszystkich wykrywalnych związków zaklasyfikowanych w kategoriach C1A lub C1b zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008	0,04
węglowodory aromatyczne	0,5
LZO (ogółem)	0,5

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności z kryterium 7.2 b). W stosownych przypadkach deklarację należy uzupełnić wynikami badań, które wykazują przestrzeganie wartości granicznych określonych w tabeli 15. Kombinacja próbki i komory badawczej jest następująca:

1 próbkę o wymiarach 25x20x15 cm umieszcza się w komorze badawczej o objętości 0,5 m³ albo

2 próbki o wymiarach 25x20x15 cm umieszcza się w komorze badawczej o objętości 1,0 m³.

Próbkę pianki umieszcza się na dnie komory badawczej i kondycjonuje przez 3 dni w temperaturze 23 °C oraz przy wilgotności względnej 50 %, stosując częstotliwość wymiany powietrza wynoszącą 0,5 na godzinę i zapelnienie komory L wynoszące 0,4 m²/m³ (= całkowita odsłonięta powierzchnia próbki w odniesieniu do wymiarów komory badawczej bez krawędzi zamykających i tyłu) zgodnie z normami ISO 16000-9 i ISO 16000-11.

Pobieranie próbek odbywa się po upływie 72 ± 2 godz. po zapelnieniu komory przez 1 godzinę wkładami Tenax TA i DNPH odpowiednio dla badania pod kątem LZO i formaldehydu. Emisje LZO są wychwytywane przez rurki sorbentowe Tenax TA, a następnie analizowane za pomocą termodesorpcji-GC-MS zgodnie z normą ISO 16000-6.

Wyniki są ilościowo wyrażone jako ekwiwalenty toluenu. Wszystkie wymienione poszczególne anality są zgłaszane od stężenia granicznego $\geq 1 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Całkowita wartość LZO jest sumą wszystkich analitów o stężeniu $\geq 1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i eluujących w oknie czasu retencji od n-heksanu (C6) do n-heksadekanu (C16) (włączając oba te związki). Suma wszystkich wykrywalnych związków zaklasyfikowanych w kategoriach C1A lub C1B zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 jest sumą wszystkich tych substancji o stężeniu $\geq 1 \mu\text{g}/\text{m}^3$. W przypadku gdy wyniki badań przekraczają limity określone w normach, należy przeprowadzić określanie ilościowe w odniesieniu do konkretnych substancji. Obecność formaldehydu może zostać stwierdzona poprzez pobranie próbki powietrza wkładem DNPH i dalszą analizę za pomocą HPLC/UV zgodnie z normą ISO 16000-3.

Badanie zgodne z normą CEN/TS 16516 uznaje się za równoważne badaniom zgodnym z normami serii ISO 16000.

7.2 c) Środki porotwórcze

Nie dopuszcza się stosowania fluorowcowanych związków organicznych jako środków porotwórczych lub pomocniczych środków porotwórczych.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację o niestosowaniu pochodzącą od producenta pianki.

7.3. Inne materiały wyściełające

Stosowanie innych materiałów tapicerskich do wyściełania wyrobów meblarskich może być dozwolone, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- przestrzegane są ogólne wymogi dotyczące substancji stwarzających zagrożenie określone w kryterium 2;
- fluorowcowane związki organiczne nie są stosowane jako środki porotwórcze lub pomocnicze środki porotwórcze;
- pióra lub puch, same lub w mieszankach, nie są stosowane jako materiał do wyściełania/wypełniania;
- jeżeli w materiale do wyściełania/wypełniania zastosowano włókno kokosowe gumowane przy użyciu lateksu, wykazana została zgodność z kryteriami 7.1 a) i 7.1 b).

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności, poświadczającą:

- (i) charakter materiału stosowanego do wyściełania/wypełniania oraz wszelkich innych materiałów mieszanych;
- (ii) że materiał nie zawiera żadnych SVHC ani innych substancji stwarzających zagrożenie, których stosowanie nie jest objęte specjalnym odstępstwem wskazanym w tabeli 2;
- (iii) że nie zastosowano fluorowcowanych związków organicznych w charakterze środków porotwórczych lub pomocniczych środków porotwórczych;
- (iv) że puch lub pióra zwierzęce, same ani w mieszankach, nie zostały zastosowane w materiale do wypełniania/wyściełania;
- (v) jeżeli włókno kokosowe gumowano przy użyciu lateksu, wykazuje się zgodność z kryterium 7.1 dotyczącym substancji objętych ograniczeniami i emisji LZO.

Kryterium 8 – Szkło: stosowanie metali ciężkich

Niniejsze kryterium ma zastosowanie do wszelkich materiałów szklanych zawartych w końcowym wyrobie meblarskim, bez względu na to, jaki ułamek masy stanowią.

Jakiegokolwiek szkło stosowane w wyrobach meblarskich musi spełniać poniższe warunki:

- nie może zawierać szkła ołowiowego;
- nie może być zanieczyszczone ołowiem, rtęcią lub kadmem w ilościach większych niż 100 mg/kg w odniesieniu do każdego metalu;
- w przypadku szkła lustrzanego zawartość ołowiu we wszelkich farbách, podkładach lub lakierach stosowanych na odwrocie lustra musi być mniejsza niż 2 000 mg/kg substancji w opakowaniach zamkniętych. Powłoki nakłada się z zastosowaniem „procesu cynowania”, a nie „procesu miedziowania”.

Ocena i weryfikacja:

- (i) Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy szkła, w którym poświadcza on, że w końcowy wyrób meblarski nie zawiera szkła ołowiowego. W przypadku braku odpowiedniego oświadczenia właściwy organ może zwrócić się o przeprowadzenie analizy szkła znajdującego się w końcowym wyrobie meblarskim za pomocą nieniszczącej metody wykorzystującej przenośne urządzenie do fluorescencji rentgenowskiej.
- (ii) Wnioskodawca dostarcza oświadczenie on dostawcy szkła, w którym poświadcza on, że szkło znajdujące się w wyrobie meblarskim nie jest zanieczyszczone ołowiem, rtęcią lub kadmem w ilościach większych niż 100 mg/kg (0,01 % w/w). W przypadku braku odpowiedniego oświadczenia właściwy organ może zwrócić się o przeprowadzenie badań na obecność tych metali w szkłe poprzez zastosowanie fluorescencji rentgenowskiej zgodnie z zasadami określonymi w normie ASTM F2853-10 lub równoważnej.
- (iii) Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy luster, w którym poświadcza on, że wszystkie postaci użytkowe farb, podkładów i lakierów stosowane na odwrocie wszelkich luster zawierają mniej niż 2 000 mg/kg ołowiu (0,2 % w/w). Do oświadczenia należy dołączyć odpowiednią SDS lub podobną dokumentację. Należy przedstawić dodatkowe oświadczenie dostawcy szkła lustrzanego, poświadczające, że warstwę znajdującą się na odwrocie lustra nałożono przy zastosowaniu „procesu cynowania”, a nie „procesu miedziowania”.

Kryterium 9 – Wymogi dotyczące produktu końcowego

9.1. Przydatność do użycia

Wyroby meblarskie posiadające oznakowanie ekologiczne UE uznaje się za nadające się do użytku, jeżeli spełniają one wymogi określone w najnowszych wersjach wszelkich odpowiednich norm EN wymienionych w dodatku IV, dotyczących trwałości, wymogów pod względem wymiarów, bezpieczeństwa i wytrzymałości produktu.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację, w której wskazuje (ewentualne) normy wymienione w dodatku IV mające zastosowanie do danego produktu, a następnie przedstawia deklarację zgodności z wszelkimi odpowiednimi normami EN, uzupełnioną sprawozdaniami z badań uzyskanymi, stosownie do przypadku, od producenta wyrobów meblarskich albo od dostawców części/materiałów składowych.

9.2. Przedłużona gwarancja na produkt

Wnioskodawca udziela, bez żadnych dodatkowych kosztów, gwarancji na okres co najmniej pięciu lat, która obowiązuje od daty dostawy produktu. Gwarancja zostaje udzielona bez naruszenia prawnych zobowiązań producenta i sprzedawcy na mocy prawa krajowego.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca przedkłada deklarację zgodności oraz wskazuje warunki przedłużonej gwarancji na produkt, które znajdują się w dokumentacji zawierającej informacje dla konsumentów i spełniają minimalne wymogi określone w niniejszym kryterium.

9.3. Zaopatrzenie w części zamienne

Producent wyrobów meblarskich udostępnia klientom części zamienne przez okres co najmniej 5 lat od daty dostawy produktu. Koszt (ewentualny) części zamiennych jest proporcjonalny do całkowitego kosztu wyrobu meblarskiego. Należy udostępnić dane kontaktowe, z których można korzystać w celu uzgodnienia dostawy części zamiennych.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca składa oświadczenie, że części zamienne będą dostępne przez okres co najmniej 5 lat od daty dostawy produktu. Części te są dostępne bezpłatnie przez okres obowiązywania gwarancji w przypadku uznania towarów za wadliwe podczas ich zwykłej eksploatacji lub po koszcie proporcjonalnym w przypadku

uszkodzenia towarów w wyniku ich nieprawidłowego użytkowania. Do informacji dla konsumentów należy dołączyć informacje kontaktowe.

9.4. Konstrukcja umożliwiająca demontaż

W przypadku wyrobów meblarskich składających się z licznych części/materiałów składowych konstrukcja produktu musi umożliwiać jego demontaż w celu ułatwienia naprawy, ponownego użycia i recyklingu. Należy udostępnić proste, ilustrowane instrukcje dotyczące demontażu i wymiany uszkodzonych części/materiałów składowych. Wykonanie czynności związanych z demontażem i wymianą części musi być możliwe przy wykorzystaniu podstawowych narzędzi ręcznych oraz niewykwalifikowanej siły roboczej.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza rysunki techniczne przedstawiające sposób montażu/demontażu wyrobu meblarskiego z wykorzystaniem podstawowych narzędzi ręcznych oraz niewykwalifikowanej siły roboczej. W przypadku tapicerki taki demontaż może obejmować wykorzystanie zamków błyskawicznych lub rzepów w celu połączenia lub rozłączenia poduszek sofy i ramy oraz wewnętrznych wyściółek i tapicerskich materiałów pokryciowych. W razie potrzeby należy zapewnić mocowania śrubowe łączone bezpośrednio z płytą drewnopochodną, tak aby śruba mogła zostać ponownie wkręcona podczas ponownego montażu w innym miejscu niż miejsce, z którego została usunięta podczas demontażu.

9.5. Emisje LZO

Jeżeli wyrób meblarski zawiera jakiegokolwiek z wymienionych poniżej części/materiałów składowych, wymagane jest przeprowadzenie badań na emisje LZO:

- materiały tapicerskie ze skóry;
- materiały tapicerskie z tkanin powlekanych;
- wszelkie części składowe, które stanowią więcej niż 5 % całkowitej wagi wyrobu meblarskiego (z wyłączeniem opakowania) oraz które mogły zostać poddane obróbce z wykorzystaniem preparatów powlekających o wysokiej zawartości LZO (większej niż 5 %) nałożonych w ilościach większych niż 30 g/m² powlekanej powierzchni lub których zastosowanych ilości nie da się obliczyć.

Pakowanie i dostawa próbek przesłanych do badania, ich przenoszenie oraz kondycjonowanie, wymogi dotyczące komory badawczej oraz metody przeprowadzania analizy gazu muszą być zgodne z procedurami opisanymi w zestawie norm ISO 16000.

Badanie można przeprowadzić w odniesieniu do całego wyrobu meblarskiego (zob. warunki i wartości graniczne określone w tabeli 16) lub w mniejszych komorach badawczych w odniesieniu do poszczególnych części/materiałów składowych wymienionych powyżej (zob. warunki i wartości graniczne określone w tabeli 17).

Emisje LZO nie mogą przekraczać wartości dopuszczalnych podanych w tabeli 16 i tabeli 17.

Tabela 16

Dopuszczalne wartości emisji LZO dla poszczególnych wyrobów meblarskich

Parametr badania	Fotele i sofy		Krzesła biurowe		Inne wyroby meblarskie
Pojemność komory	W zakresie 2–10 m ³				
Wskaźnik wypełnienia	Produkt musi zajmować około 25 % pojemności komory				*0,5–1,5m ² /m ³
Współczynnik wentylacji	4,0 m ³ /h		2,0 m ³ /h		*0,5-1,5h ⁻¹
Substancja	3d	28d	3d	28d	28d
formaldehyd	-	60 µg/m ³	-	60 µg/m ³	60 µg/m ³
Całkowite LZO*	3000 µg/m ³	400 µg/m ³	-	450 µg/m ³	450 µg/m ³
Całkowite SVOC	-	100 µg/m ³	-	80 µg/m ³	80 µg/m ³
Substancje typu C†	≤ 10 µg/m ³ (całkowita wartość dopuszczalna)	≤ 1 µg/m ³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)	≤ 10 µg/m ³ (całkowita wartość dopuszczalna)	≤ 1 µg/m ³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)	≤ 1 µg/m ³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)
Wartość R dla substancji poddanych LCI††	-	≤ 1	-	≤ 1	≤ 1

* Chociaż istnieje możliwość zróżnicowania wskaźnika wypełnienia i współczynnika wentylacji w odniesieniu do innych wyrobów meblarskich, stosunek wskaźnika wypełnienia (m²/m³) do współczynnika wentylacji (h⁻¹) musi wynosić 1,0.

† Formaldehyd nie jest brany pod uwagę przy wyliczeniach rakotwórczych emisji LZO o kumulatywnym charakterze i zamiast tego ma wyznaczone własne dopuszczalne wartości.

†† Wartość R = suma wszystkich ilorazów (C_i / LCI_i) < 1 (gdzie C_i = stężenie substancji w powietrzu komory, LCI_i = wartość LCI substancji określona w najnowszych danych wskazanych w ramach europejskiego działania w ramach współpracy pt. „Powietrze miejskie, środowisko w pomieszczeniach i narażenie zdrowia ludzkiego” (European Collaborative Action „Urban air, indoor environment and human exposure”).

Tabela 17

Dopuszczalne wartości emisji LZO dla określonych materiałów stosowanych w częściach/materiałach składowych wyrobów meblarskich

Parametr badania	Powlekane części składowe		Tapicerskie materiały pokryciowe ze skóry lub tkanin powlekanych	
Minimalna dopuszczalna pojemność komory	200 l w przypadku części składowych na bazie drewna 20 l w przypadku innych części składowych		20 l	
Współczynnik wentylacji	0,5 h ⁻¹		1,5 m ³ /m ² .h	
Substancja	3d	28d	3d	28d
formaldehyd	-	60 µg/m ³	-	60 µg/m ³
Całkowite LZO	3000 µg/m ³	400 µg/m ³	-	450 µg/m ³
Całkowite SVOC	-	100 µg/m ³	-	80 µg/m ³
Substancje typu C†	≤ 10 µg/m ³ (całkowita wartość dopuszczalna)	≤ 1 µg/m ³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)	≤ 10 µg/m ³ (całkowita wartość dopuszczalna)	≤ 1 µg/m ³ (w odniesieniu do poszczególnych substancji)
Wartość R dla substancji poddanych LCI††	-	≤ 1	-	≤ 1

† Formaldehyd nie jest brany pod uwagę przy wyliczeniach rakotwórczych emisji LZO o kumulatywnym charakterze i zamiast tego ma wyznaczone własne dopuszczalne wartości.

†† Wartość R = suma wszystkich ilorazów (C_i / LCI_i) < 1 (gdzie C_i = stężenie substancji w powietrzu komory, LCI_i = wartość LCI substancji określona w najnowszych danych wskazanych w ramach europejskiego działania w ramach współpracy pt. „Powietrze miejskie, środowisko w pomieszczeniach i narażenie zdrowia ludzkiego” (European Collaborative Action „Urban air, indoor environment and human exposure”).

Ocena i weryfikacja: w przypadku gdy uznaje się, że wyrób meblarski wymaga przeprowadzenia badania emisji LZO z produktu końcowego, wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności uzupełnioną sprawozdaniem z badań komorowych przeprowadzonych zgodnie z serią norm ISO 16000. Badania przeprowadzone zgodnie z normą CEN/TS 16516 uznaje się za równoważne normie ISO 16000. Jeżeli wartości graniczne stężenia w komorze określone dla okresu 28 dni można osiągnąć w okresie 3 dni od umieszczenia próbki w komorze lub w dowolnym okresie trwającym 3–27 dni od umieszczenia próbki w komorze, można stwierdzić zgodność z wymogami i zakończyć badanie wcześniej.

Dane dotyczące produktów lub części/materiałów składowych uzyskane w wyniku badań przeprowadzonych w okresie do 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie oznakowania ekologicznego UE są ważne do czasu wprowadzenia zmian do stosowanego procesu produkcji lub składu chemicznego, które zostałyby uznane za zwiększające emisje LZO z produktu końcowego lub odpowiednich części/materiałów składowych.

Dane z badań stanowiące dowód na przestrzeganie wartości dopuszczalnych określonych w tabeli 17 w odniesieniu do odpowiednich części/materiałów składowych, przekazane bezpośrednio od dostawcy, również są akceptowane, jeżeli dołączono do nich deklarację od tego dostawcy.

Kryterium 10 – Informacje dla konsumentów

Do produktu należy dołączyć jeden dokument z informacjami dla konsumentów zawierający informacje w języku państwa, w którym dany produkt zostaje wprowadzony do obrotu, zawierające:

- opis produktu zgodny z wymogami kryterium 1;
- przeznaczony dla konsumenta szczegółowy opis najlepszego sposobu pozbycia się produktu (tj. ponownego wykorzystania, wtórnego przyjęcia przez wnioskodawcę, recyklingu, odzysku energii) z uszeregowaniem tych sposobów według wpływu na środowisko;
- informacje dotyczące rodzajów polimerów znajdujących się w częściach składowych o masie większej niż 100 g, które nie zostały oznaczone zgodnie z wymogami kryterium 4.1;
- deklarację, że nazwa, opis, oznaczenie lub oznakowanie skóry są stosowane zgodnie z wymogami określonymi w normach EN 15987 i EN 16223;
- wyraźne określenie warunków, w jakich należy używać wyrobu meblarskiego (np. czy należy używać produktu wewnątrz, na zewnątrz, w jakich zakresach temperatur, z jakimi obciążeniami oraz w jaki sposób odpowiednio czyścić produkt);
- informacje dotyczące rodzaju zastosowanego szkła, wszelkie informacje dotyczące bezpieczeństwa, tego, czy produkt nadaje się do kontaktu z materiałami twardymi, takimi jak szkło, metal lub kamień, oraz informacje dotyczące odpowiedniego usuwania szkła, na przykład jego kompatybilność z użytkowym szkłem opakowaniowym lub jej brak;
- deklarację zgodności z odpowiednimi przepisami przeciwpożarowymi dotyczącymi mebli tapicerowanych obowiązującymi w państwie sprzedaży, zawierającą informacje dotyczące ewentualnych użytych środków zmniejszających palność oraz materiałów, w których je zastosowano;

- deklarację o niestosowaniu produktów biobójczych do zapewnienia końcowego efektu dezynfekującego w żadnych wyrobach meblarskich, które są jednoznacznie przeznaczone do zastosowania wewnętrznego, a w przypadku wyrobów meblarskich przeznaczonych do użytku zewnętrznego – deklarację dotyczącą ewentualnych zastosowanych produktów biobójczych oraz materiałów, w których je zastosowano;
- deklarację zgodności z wszelkimi odpowiednimi normami EN, o których mowa w kryterium 9.1 oraz dodatku IV;
- istotne informacje dotyczące warunków gwarancji na produkt zgodnie z wymogami kryterium 9.2;
- istotne informacje kontaktowe dotyczące udostępniania części zamiennych zgodnie z wymogami kryterium 9.3;
- dobrze zilustrowane instrukcje montażu i demontażu zgodnie z wymogami kryterium 9.4.

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza kopię dokumentu z informacjami dla konsumentów, który ma zostać udostępniony razem z produktem, wykazującego zgodność z każdym z punktów wymienionych w kryterium, stosowanie do przypadku.

Kryterium 11 – Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Jeśli stosowana jest nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym, w stosownych przypadkach zawiera ona trzy spośród następujących stwierdzeń:

- Drewno, korek, bambus i rattan pochodzące z lasów, w których prowadzona jest zrównoważona gospodarka leśna
- Materiały pochodzące z recyklingu (w stosownych przypadkach drewno lub tworzywo sztuczne)
- Objęte ograniczeniami substancje stwarzające zagrożenie
- Nie poddano działaniu produktów biobójczych (w stosownych przypadkach)
- Nie poddano działaniu produktów środków zmniejszających palność (w stosownych przypadkach)

- Produkt o niskiej emisji formaldehydu
- Produkt o niskiej emisji LZO
- Produkt zaprojektowany w sposób umożliwiający demontaż i ułatwiający naprawę
- W przypadku stosowania materiałów włókienniczych na bazie bawełny w tapicerkach wyrobów meblarskich, w których wykorzystywana jest bawełna ekologiczna lub uprawiana zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, poniższe informacje można umieścić w ramce 2 oznakowania ekologicznego UE:

Tabela 18

Informacje dotyczące bawełny w materiałach włókienniczych, które można umieścić przy oznakowaniu ekologicznym UE

Specyfikacja produktu	Tekst, który można umieścić
Zawartość bawełny ekologicznej powyżej 95 %	Materiały włókiennicze wyprodukowane z bawełny ekologicznej
Zawiera ponad 70 % bawełny uprawianej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin	Bawełna uprawiana przy obniżonym wykorzystaniu pestycydów

Wytyczne dotyczące stosowania nieobowiązkowego oznakowania zawierającego pole tekstowe można znaleźć w dokumencie pt. „Wytyczne dotyczące stosowania logo oznakowania ekologicznego UE” zamieszczonym na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

Dodatek I: Wytyczne dotyczące obliczania LZO stosowanych w powierzchniach powlekanych

Aby zastosować metodę obliczania, potrzebne są następujące informacje:

- całkowita powleczona powierzchnia końcowego zmontowanego produktu,
- zawartość LZO w preparacie do powlekania (w g/l),
- objętość preparatu do powlekania przed rozpoczęciem powlekania,
- liczba identycznych elementów poddanych obróbce podczas powlekania,
- objętość preparatu do powlekania pozostającego po zakończeniu powlekania.

Przykładowe obliczenie wygląda następująco:

całkowita powleczona powierzchnia końcowego zmontowanego produktu
= 1,5m²

zawartość LZO w preparacie do powlekania (w g/l) = 120g/l

objętość* preparatu do powlekania przed rozpoczęciem powlekania = 18,5l

liczba identycznych elementów poddanych obróbce podczas powlekania = 4

Objętość* preparatu do powlekania pozostającego po zakończeniu powlekania = 12,5l

Całkowita powleczona powierzchnia
= 4 x 1,5m² = 6m²

Łączna objętość wykorzystanego preparatu do powlekania = 18,5 – 12,5
= 6l

Całkowita ilość LZO zastosowana na powierzchni
= 3.9l x 120g/l = 468g

Całkowita ilość LZO zastosowana w przeliczeniu na m²
= 468g/6m² = 78g/m²

* Należy zauważyć, że zamiast objętości można użyć pomiarów masy, pod warunkiem że znana jest gęstość preparatu do powlekania i zostanie ona uwzględniona w obliczeniu.

W przypadku stosowania większej liczby preparatów do powlekania, takich jak podkłady lub powłoki wykończeniowe, również oblicza się zużycie objętościowe oraz zawartość LZO, które następnie się sumuje.

Jedną z możliwości obniżenia całkowitej zawartości LZO w związkach stosowanych do powlekania jest użycie bardziej wydajnych technik. Poniżej przedstawiono orientacyjną wydajność różnych metod powlekania.

Tabela 19

Orientacyjne współczynniki wydajności technik powlekania:

Technika powlekania	Skuteczność	Współczynnik wydajności
Aparat natryskowy bez recyklingu	50 %	0,5
Natrysk elektrostatyczny	65 %	0,65
Aparat natryskowy z recyklingiem	70 %	0,7
Dzwon/dysk natryskowy	80 %	0,8
Lakierowanie przy użyciu wałka	95 %	0,95
Lakierowanie przez obciąganie	95 %	0,95
Lakierowanie próżniowe	95 %	0,95
Zanurzenie	95 %	0,95
Płukanie	95 %	0,95

Dodatek II: Wymogi normy EN 13336 dotyczące skór tapicerskich

Tabela 20

Wymogi fizyczne dotyczące skóry wykorzystywanej w wyrobach meblarskich posiadających oznakowanie ekologiczne UE (zgodnie z normą EN 13336)

Właściwości podstawowe	Metoda badania		Wartości zalecane		
			Nubuk, zamsz i anilina*	Skóra półanilinowa*	Powlekane, pigmentowane i inne*
pH i Δ pH	EN ISO 4045		$\geq 3,5$ (jeżeli pH wynosi $< 4,0$, Δ pH wynosi $\leq 0,7$)		
Siła rozdzierająca, wartość średnia	EN ISO 3377-1		> 20 N		
Odporność barwy na cykliczne tarcie ruchem posuwisto-zwrotnym	EN ISO 11640 Masa całkowita elementu trącego 1 000 g Roztwór potu alkalicznego określony w normie EN ISO 11641.	Aspekty, które mają zostać poddane ocenie	Zmiana koloru skóry i barwienia filcu	Zmiana koloru skóry i barwienia filcu Brak zniszczenia powłoki kryjącej	
		stosowanie suchego filcu	50 cykli, ≥ 3 w skali szarości	500 cykli, ≥ 4 w skali szarości	
		stosowanie mokrego filcu	20 cykli, ≥ 3 w skali szarości	80 cykli, $\geq 3/4$ w skali szarości	250 cykli, $\geq 3/4$ w skali szarości
		stosowanie filcu nawilżonego sztucznym potem	20 cykli, ≥ 3 w skali szarości	50 cykli, $\geq 3/4$ w skali szarości	80 cykli, $\geq 3/4$ w skali szarości
Odporność wybarwień na działanie światła sztucznego	EN ISO 105-B02 (metoda 3)		≥ 3 w skali niebieskiej	≥ 4 w skali niebieskiej	≥ 5 w skali niebieskiej
Adhezja wykończenia suchego	EN ISO 11644		--	≥ 2 N / 10 mm	
Odporność na zginanie na sucho	EN ISO 5402-1		Wyłącznie w odniesieniu do skóry anilinowej pokrytej niepigmentowaną powłoką kryjącą, 20 000 cykli (brak	50 000 cykli (brak pęknięć powłoki kryjącej spowodowanych uszkodzeniem)	50 000 cykli (brak pęknięć powłoki kryjącej spowodowanych

D042280/04

		pęknięć powłoki kryjącej spowodowanych uszkodzeniem)		uszkodzeniem)
Odporność barwy na kroplę wody	EN ISO 15700	≥ 3 w skali szarości (brak trwałego spęcznienia)		
Odporność powłoki kryjącej na pęknięcie pod wpływem zimna	EN ISO 17233	--	-15 °C (brak pęknięć powłoki kryjącej)	
Odporność ogniowa	EN 1021 lub inne odpowiednie normy krajowe	Próba zaliczona		

* Definicje przedmiotowych rodzajów skór są zgodne z normą EN 15987.

Dodatek III: Zakazane związki aryloaminy w końcowych materiałach skórzanych, włókienniczych i tkaninach powlekanych

W niniejszym dodatku przedstawiono substancje wymienione pkt 43 w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, pod kątem których należy zbadać wszelkie barwione skóry (stosując normę EN 17234) lub materiały włókiennicze (stosując normę EN 14362-1 lub EN 14362-3).

Tabela 21

Rakotwórcze aryloaminy, które należy poddać badaniu w materiałach włókienniczych lub skórze

Amina aryłowa	Numer CAS	Amina aryłowa	Numer CAS
4-aminobifenyl	92-67-1	4,4'-oksydianilina	101-80-4
benzydyna	92-87-5	4,4'-tiodianilina	139-65-1
4-chloro-o-toluidyna	95-69-2	o-toluidyna	95-53-4
2-naftylamina	91-59-8	2,4-diaminotoluen	95-80-7
o-aminoazotoluen	97-56-3	2,4,5-trimetylanilina	137-17-7
2-amino-4-nitrotoluen	99-55-8	4-aminoazobenzen	60-09-3
4-chloroanilina	106-47-8	o-anizydyna	90-04-0
2,4-diaminoanizol	615-05-4	2,4-ksylidyna	95-68-1
4,4'-diaminodifenylometan	101-77-9	2,6-ksylidyna	87-62-7
3,3'-dichlorobenzydyna	91-94-1	p-krezydyna	120-71-8
3,3'-dimetoksybenzydyna	119-90-4	3,3'-dimetylobenzydyna	119-93-7
3,3'-dimetylo-4,4'-diaminodifenylometan	838-88-0	4,4'-metyleno-bis-(2-chloroanilina)	101-14-4

Wiadomo, że szereg innych związków barwiących, których stosowanie nie zostało bezpośrednio ograniczone w pkt 43 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w trakcie przetwarzania ulega rozpadowi, tworząc niektóre substancje zakazane wymienione w tabeli 21. W celu znacznego ograniczenia niepewności związanej z przestrzeganiem ustalonych wartości granicznych dotyczących zawartości substancji wymienionych w tabeli 21, które wynoszą 30 mg/kg, zaleca się, choć nie jest to obowiązkowe, aby producenci unikali stosowania barwników wymienionych w tabeli 22.

Tabela 22

Orientacyjny wykaz barwników, które mogą ulegać rozpadowi na rakotwórcze aryloaminy

Barwniki zawieszinowe		Barwniki zasadowe	
Disperse Orange 60	Disperse Yellow 7	Basic Brown 4	Basic Red 114
Disperse Orange 149	Disperse Yellow 23	Basic Red 42	Basic Yellow 82
Disperse Red 151	Disperse Yellow 56	Basic Red 76	Basic Yellow 103
Disperse Red 221	Disperse Yellow 218	Basic Red 111	
Barwniki kwasowe			
CI Acid Black 29	CI Acid Red 4	CI Acid Red 85	CI Acid Red 148
CI Acid Black 94	CI Acid Red 5	CI Acid Red 104	CI Acid Red 150
CI Acid Black 131	CI Acid Red 8	CI Acid Red 114	CI Acid Red 158

CI Acid Black 132	CI Acid Red 24	CI Acid Red 115	CI Acid Red 167
CI Acid Black 209	CI Acid Red 26	CI Acid Red 116	CI Acid Red 170
CI Acid Black 232	CI Acid Red 26:1	CI Acid Red 119:1	CI Acid Red 264
CI Acid Brown 415	CI Acid Red 26:2	CI Acid Red 128	CI Acid Red 265
CI Acid Orange 17	CI Acid Red 35	CI Acid Red 115	CI Acid Red 420
CI Acid Orange 24	CI Acid Red 48	CI Acid Red 128	CI Acid Violet 12
CI Acid Orange 45	CI Acid Red 73	CI Acid Red 135	
Barwniki bezpośrednie			
Direct Black 4	Direct Blue 192	Direct Brown 223	Direct Red 28
Direct Black 29	Direct Blue 201	Direct Green 1	Direct Red 37
Direct Black 38	Direct Blue 215	Direct Green 6	Direct Red 39
Direct Black 154	Direct Blue 295	Direct Green 8	Direct Red 44
Direct Blue 1	Direct Blue 306	Direct Green 8,1	Direct Red 46
Direct Blue 2	Direct Brown 1	Direct Green 85	Direct Red 62
Direct Blue 3	Direct Brown 1:2	Direct Orange 1	Direct Red 67
Direct Blue 6	Direct Brown 2	Direct Orange 6	Direct Red 72
Direct Blue 8	Basic Brown 4	Direct Orange 7	Direct Red 126
Direct Blue 9	Direct Brown 6	Direct Orange 8	Direct Red 168
Direct Blue 10	Direct Brown 25	Direct Orange 10	Direct Red 216
Direct Blue 14	Direct Brown 27	Direct Orange 108	Direct Red 264
Direct Blue 15	Direct Brown 31	Direct Red 1	Direct Violet 1
Direct Blue 21	Direct Brown 33	Direct Red 2	Direct Violet 4
Direct Blue 22	Direct Brown 51	Direct Red 7	Direct Violet 12
Direct Blue 25	Direct Brown 59	Direct Red 10	Direct Violet 13
Direct Blue 35	Direct Brown 74	Direct Red 13	Direct Violet 14
Direct Blue 76	Direct Brown 79	Direct Red 17	Direct Violet 21
Direct Blue 116	Direct Brown 95	Direct Red 21	Direct Violet 22
Direct Blue 151	Direct Brown 101	Direct Red 24	Direct Yellow 1
Direct Blue 160	Direct Brown 154	Direct Red 26	Direct Yellow 24
Direct Blue 173	Direct Brown 222	Direct Red 22	Direct Yellow 48

Dodatek IV: Trwałość i wytrzymałość wyrobów meblarskich oraz związane z nimi normy ergonomiczne

Tabela 23

Orientacyjny wykaz norm EN dotyczących wyrobów meblarskich (opracowany przez Komitet Techniczny w dokumencie CEN/TC 207 pt. „Wyroby meblarskie”) odnoszący się do kryterium 9.1

Norma	Tytuł
Meble tapicerowane	
EN 1021-1	Meble – Ocena zapalności mebli tapicerowanych – Część 1: Źródło zapłonu: tłący papieros
EN 1021-2	Meble – Ocena zapalności mebli tapicerowanych – Część 2: równoważnik płomienia zapalki
Meble biurowe	
EN 527-1	Meble biurowe – Stoły robocze i biurka – Część 1: Wymiary
EN 527-2	Meble biurowe – Stoły robocze i biurka – Część 2: Mechaniczne wymagania bezpieczeństwa
EN 1023-2	Meble biurowe – Przegrody – Część 2: Mechaniczne wymagania bezpieczeństwa
EN 1335-1	Meble biurowe – Krzesło biurowe do pracy – Część 1: Wymiary – Oznaczanie wymiarów
EN 1335-2	Meble biurowe – Krzesło biurowe do pracy – Część 2: Wymagania bezpieczeństwa
EN 14073-2	Meble biurowe – Meble do przechowywania – Część 2: Wymagania bezpieczeństwa
EN 14074	Meble biurowe – Stoły, biurka i meble do przechowywania – Metody badań wytrzymałości i trwałości części ruchomych (po wykonaniu badania elementy muszą pozostać nienaruszone i muszą nadal pełnić funkcję zgodną ze swoim przeznaczeniem)
Meble do użytkowania na zewnątrz	
EN 581-1	Meble do użytkowania na zewnątrz – Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych – Część 1: Ogólne wymagania bezpieczeństwa
EN 581-2	Meble do użytkowania na zewnątrz – Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych – Część 2: Wymagania bezpieczeństwa oraz metody badań siedzisk
EN 581-3	Meble do użytkowania na zewnątrz – Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych – Część 3: Wymagania mechaniczne bezpieczeństwa i metody badań stołów
Meble do siedzenia	
EN 1022	Meble mieszkaniowe – Meble do siedzenia – Oznaczanie stateczności
EN 12520	Meble – Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo – Wymagania dla siedzisk mieszkaniowych
EN 12727	Meble – Siedziska szeregowe – Metody badań oraz wymagania wytrzymałości i trwałości
EN 13759	Meble – Urządzenia sterujące dla mebli do siedzenia i sof z funkcją rozkładania – Metody badań
EN 14703	Meble – Łączniki do siedzisk do użytku niedomowego połączonych w rzędy – Wymagania wytrzymałościowe i metody badań
EN 16139	Meble – Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo – Wymagania dla siedzisk użytkowanych poza mieszkaniem
Stoły	
EN 12521	Meble – Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo – Wymagania dla stołów mieszkaniowych
EN 15372	Meble – Wytrzymałość, trwałość i bezpieczeństwo – Wymagania dla stołów użytkowanych poza mieszkaniem
Meble kuchenne	
EN 1116	Meble kuchenne – Skoordynowane wymiary mebli kuchennych i urządzeń kuchennych
EN 14749	Domowe i kuchenne segmenty do przechowywania oraz blaty – Wymagania dotyczące bezpieczeństwa i metody badawcze

Łóżka	
EN 597-1	Meble – Ocena zapalności materaców i tapicerowanych podstaw leżysk – Część 1: Źródło zapłonu: tlący papieros
EN 597-2	Meble – Ocena zapalności materaców i tapicerowanych podstaw leżysk – Część 2: Źródło zapłonu: równoważnik płomienia zapalki
EN 716-1	Meble – Łóżka dziecięce i łóżka dziecięce składane mieszkaniowe – Część 1: Wymagania bezpieczeństwa
EN 747-1	Meble – Łóżka piętrowe i łóżka wysokie – Część 1: Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości i trwałości
EN 1725	Meble mieszkaniowe – Łóżka i materace – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
EN 1957	Meble – Łóżka i materace – Metody badania w celu określenia cech funkcjonalnych i kryteriów oceny
EN 12227	Kojce mieszkaniowe – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
Meble do przechowywania	
EN 16121	Meble do przechowywania użytkowane poza mieszkaniem – Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałości, trwałości i stateczności
Inne rodzaje mebli	
EN 1729-1	Meble – Krzesła i stoły dla instytucji edukacyjnych – Część 1: Wymiary funkcjonalne
EN 1729-2	Meble – Krzesła i stoły dla instytucji edukacyjnych – Część 2: Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
EN 13150	Stoły robocze dla laboratoriów – Wymiary, wymagania bezpieczeństwa i metody badań
EN 14434	Tablice do pisania dla szkół – Wymagania ergonomiczne, techniczne i bezpieczeństwa oraz metody badań